

Expedice 2024

aneb

... jak se neodpařit...

Expedice 2024

3. - 18.8.

Itálie

Myšlenka jet na Expedici do Itálie vznikla minulý rok a byla i kompletně připravena. Bohužel se přihodila série událostí, které nám zabránily tuto akci realizovat. Přípravy šly tak daleko, že jsme měli již zakoupené jízdenky pro kola i nás do Bolzána, kde měl být start. Jízdenky na autobus. Vlakem to bylo moc dlouhé a cena by zdvojnásobila rozpočet celé Expedice. A tak jsme to odpískali a vymysleli trasu náhradní.

Bohužel jízdenky se ukázaly býti nevratnými, a tak, aby nám nepropadlo docela hodně peněz, nechali jsme si vystavit vouchery a ty potom použili letos k nákupu stejných jízdenek. Byl tam samozřejmě nějaký doplatek, protože ceny všeho od loňska popolezly asi tak o třetinu. Samozřejmě nahoru. Ale jízdenky máme. Jen nedokážu smlčeti silnou obavu. Ještě nikdy jsem nevezl expedičně vystrojené a vyzbrojené kolo, včetně bagáže autobusem. A co víc, čeká nás přestupování v Mnichově. Mimo to, aspoň já zase zažívám kalup. Kromě toho, že moje 4/5 (čtyřpětina) pořád nefunguje (zlomená ruka), mladý pán nemá zajištěné, co s ním o prázdninách bude a v práci přecházím na novou pozici, ve které střídám kolegu, který ochotně a rád míří do důchodu, potřebuju aspoň malinko času na přípravy Expedice. Prostě kam se podívám, tam nestíhám.

A je tu sobota 3.8. 2024. Sice padám na ústa, ale vše je připraveno a vypadá to, že opravdu pojedeme.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
Praha	0	0	0	0	20

Sraz je na Florenci, na nástupišti č.11, v 16:30, tedy 30 minut před odjezdem autobusu. V celých Čechách panuje ukrutné vedro. Tedy i v Praze. A v uzavřeném areálu autobusového nádraží je horko na padnutí. Zdejší teploměr ukazuje 37,5°C.

Se Standou jsme se šťastně sešli a připravili kola na nakládku. Všechno co jen trochu šlo je z kol sundáno a umístěno do bágů sbalených v režimu transport. Až dojedeme do Bolzána, budeme je muset komplet přebalit do režimu provoz.

K nástupišti přijíždí autobus. Něco je špatně. Bus není v barvách firmy FLIXBUS. Později nám řidič vysvětlil, že je to náhradní vůz, protože původní má technické potíže. Pak nám otevřel zavazadlový prostor, kam Standa bleskurychle zaplul a začali jsme tam soukat bagáž. Proč takhle? Řidič nechce otevřít uzávěry na druhé straně, je to prý nebezpečné. Nakládka kol proběhla taky nápadně hladce. Držáky kol jsou na zádi busu svisle jako ve vlaku, není s tím nejmenší problém. A protože máme jiné vozidlo, než mělo přijet, neseděj čísla sedadel. Řidič řekl ať si sedneme kam chceme, protože tahle sestava bude až do Mnichova stejná. Bus je poloprázdný. Konečně odjezd. Ta jednodušší část je tedy za námi. Ještě nějak zvládnout ten přestup...

Asi vám chybí zmínky o Lence, která se tohoto velkolepého podniku také účastní. Je to proto, že pojede jiným spojem. Problém je v tom, že tahle linka bere vždy jen dvě kola. A my jsme tři. Spoj, kterým jedu se Standou je s přestupem, ten, kterým jede Lenka je přímý. Je to takhle naschvál. Já se Standou si na přestupu navzájem pomůžeme, což by nemuselo vyjít, kdyby dva jeli přímým. Paradoxem je, že v Bolzánu budeme skoro ve stejný čas.

Konečně jedeme. Trochu mě zaráží, že máme jen jednoho řidiče. Na takhle dlouhých štrekách bývají dva. Ale asi to tak má být.

Jízda je klidná a pohodová, klimoška klímuje, ve voze je příjemně navzdory hicu panujícímu venku. Se Standou probíráme všechno možné, cesta ubíhá, začíná se stmívat.

Zajíždíme k benzínce a zastavujeme, s tím, že čírpauza 30 minut. Aha, řidič musí dodržet přestávku. Kdyby byli dva, byla by pauza kratší. Jdu se podívat, jestli jsem ještě kluk. Nějak nerozumím zdejším nápisům. Že bychom byli za hranicemi? V tom případě to pěkně odsejpá.

30 minut odplynulo jako voda, nastupujeme a vydáváme se na další jízdu.

Kousek za pumpou je hraniční kontrola. Řidič váhal, jestli tam má zajet. Avšak policajt ho odmávnul, že máme jet dál. Jestli takhle probíhají

všechny kontroly v Schengenu, pak mají přistěhovalci úplně volnou cestu kamkoliv.

Přes uličku o sedadlo vpředu sedí velmi hezká blondýnka. Je nějak vyplašená. Chvilí po nás pokukovala a pak se zeptala, jestli tenhle autobus jede přes Regensburg. Nejsem zrovna expert ve vedeních autobusových linek Evropou, ale nějak mám pocit, že jiná dálnice, než přes Regensburg do Mnichova nevede. Odpověděli jsme jí, že ano. Stejně byla pořád vyplašená a vyděšená a uklidnila se až při vystupování v Regensburgu.

Od zastávky na pumpě, kdy už bylo venku celkem přijatelně, klimatizace přechlazuje. Už mi není příjemně, ale zima. Avšak znalý problematiky klimatizací, zejména v letadlech, jsem na tuto eventualitu připraven. V kabinovém zavazadle mám mikinu. Oblékám si ji a jem moc rád, že jsem nepodlehł při balení pocitu věčného horka.

Nemám se čím zabavit, a tak čelním sklem sleduju dopravu.

V jednom místě je poněkud nešikovně označený výjezd a na vozovce nasázené zeleno bílé kolíky. Kdybych řídil já, jel bych blbě. I náš řidič logicky odbočil do blbýho směru. Ale už dříve jsem si všiml, že je pěkně odrzlej a jezdí jako Pražák. Ted' se s celým autobusem vsoukal do mezer mezi kolíky a volně pokračoval na Mnichov.

Další krátká pauze je v Regensburgu, kde je zastávka. Kdosi vystoupil, někdo málo nastoupil a zase jedeme.

Za nějaký čas kdy pospávám, sjíždíme z dálnice a zajiždíme mezi jakési domy. Že by přestupní stanice? No jo, je to tak, Mnichov. Přijeli jsme na čas, ale je nám to k ničemu, protože přípoj máme až v 02:40. Je 23:30. Tedy tu jednodušší část máme za sebou. Zajeli jsme na autobusák, vyložili bagáž, sundali kola a zatím se vše zdá být nepoškozeno.

Autobusové nádraží v Mnichově je otrěsné. Budova nádraží je vystavěna na sloupech, mezi nimi parkují a odbavují autobusy. Nahoře jsou obchody jako Mekáč a podobně, ted' zavřené. Celý objekt je značně opopoužíván, špinavý, cestující čekající na některý z nočních spojů se povalují po lavičkách a do toho tu otravují bezdomáči. Jeden má dokonce kolo s vlečákem. Celou atmosféru dokresluje řvoucí a vřeštící černej parchant asi tak 5 let, černoška ho nezvládá. To je ta vysvětlovací výchova. Vyroste z něj pěkněj hajzl a když něco nedostane, tak si to prostě vezme. A někdo překáží? Tak ho prostě zabije. Řve pískáním na celé

nádraží. Po hodině k nevydržení přijíždí o tři nástupiště dál bus. Vstrčili ho dovnitř a od teď si užívá někdo jiný.

Standa vypadá poněkud znechuceně a zatoužil použít WC asi tak 15 metrů vzdálené od nás s obrovským nápisem 1€. Po návratu vypráví něco o neslýchaně drahé žumpě. Když stejná touha přišla i na mě, chvíli jsem sledoval cvrkot a pak použil místo kam chodí bezdomáči. Zdarma.

V celém nádraží je horko ale fouká sem. Je to nepříjemné. Sedíme u štaflu, kde je napsáno, že se odtud pojede v 01:30. To je za chvíli. A nic. Bus prostě nepřijel. Lidi se tu chvíli mrcasili a pak někam zmizeli.

Naskočil další odjezd v 02:00. Teď je lidí celkem hodně. Tento spoj sice přijel, ale s velkým zpožděním. Chodí to tu zajímavě.

Je tu smrad. Sedíme na dřevěných pevných lavičkách, opřít se nejde. Je to velmi nepohodlné, nedá se odpočívat, případně ulehnout. Je tu celkem plno, nejde ani pospávat.

Náš bus přijel se sekerou 10 minut. Ale řidiči museli udělat odpočivací pauzu 30 minut. Ať žije EU. Nakládáme. Stojany jsou vodorovné jako ty na tažné zařízení na osobáku a jsou krátké, takže umístit na ně naše kola je svízelné. Řidiči jsou šikovni jako hrábě do kapsy, a tak nám spíš překážejí.

Naloženo, bágly v podpalubí, jedeme. Bus je plný, Kromě Standy nikdo nesedí na svém místě. Bus má málo místa mezi sedadly. Já se tam nevejdu. Jako parťák na mě vyšel kluk o kousek větší než já. Ne tlustoch, ale je sportovně stavěnej. Nevejdeme se. A tak jsme různě srolováni a snažíme se zaujmout co nejmenší objem. Takže jsme namotáni do konstrukce sedadel. Bolí z toho celej člověk. Cesta trvá 4,5 hodiny. Mezi tím se rozednilo. Tady zase klima nejde vůbec, je tu horko a nedýchatelno.

Přibližně na hodinu se mi povedlo zabrat. Jsem velmi unaven.

Až mě probralo zpomalení. Proč? Jedeme po dálnici... Aha, po dálnici ano, ale je to tu pěkně do kopce. A už vidím cedule, ze kterých je jasné proč. Přejíždíme Brenner pass. Mám dokonce dojem, že to tu poznávám. Možná je to to místo, kde jsme před lety uvízli pro poruchu motoru auta, které nás vezlo. Ale můžu se mýlit. Je to už dávno.

Pak už jsem nezabral. Bolzano. Vystupujeme.

Sundáváme kola, nastavujeme bagáž, přebalujeme věci tak, aby byly provozně na svých místech.

Jsmo skoro hotovi, když přijel bus a přivezl Lenku. Je vyspalá a svěží a hýří optimizmem. Nenávidím ji!

Po nastrojení vyjíždíme. Je teplo, za chvíli vyjde slunce zpoza kopce. Je tu svěží vlhký vzduch podle indicií tu včera a v noci přšelo. Jede se fantasticky, Brzy jsme našli rychlost a rytmus a jede se skvěle. Jak by ne. Jedeme po rovině a z lehkého kopečka. První jede Lenka, pak já a uzavírá Standa. Mají tady stezky vedoucí podle řeky, co si víc přát. Jen snad změnit barvu vody ze světle šedé na průhlednou.

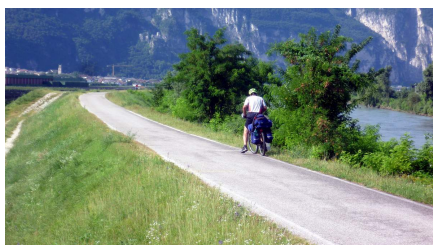
Jedeme po stezce kopírující řeku a krásně to upaluje, aniž bychom se víc snažili. Panoramata jsou úchvatná, pořád je na co se dívat.

Jen by to chtělo malou pauzu a něco sezobnout. Ani jsem to nedomyslel a vpravo od stezky je lavičkoviště. Jo. Tak tady.

Výhledy jsou pořád pěkné, na stezce to žije, asi bychom se měli zařadit do proudu cyklistů, dokud je řídký.

Jede se velmi pěkně, pořád bez námahy, celkem to upaluje, jen je strašné vedro. Snažíme se to zdůvodnit tím, že nejsme zvyklí a až se aklimatizujeme, bude i pro nás teplota příznivá. A jak tak pěkně přibývají kilometry, ubíhá také čas.

V Trentu se pokoušíme nakoupit. Našli jsme Coop. Zavřeli nám před nosem. Je 12:30. Jo, jasně, je neděle. Ale jsou tu směrovky na Eurospar. Jedeme podle nich. Je to dost napínavé. Cedule jsou rozmístěny zřejmě tak, jak je za sebou trousil ožralej Talián. Ztratili jsme se. Zato jsme v úplném centru.

Je tu krásná kašna, velké náměstí, historické stavby, a pět výjezdů. Tak který? Nedaří se. Standa zapojil svou navigaci a po chvíli nás našel a začal navádět. Jedu první a dle instrukcí hledám co Standa, jedoucí za mnou, hlásí. Takže já se starám o dopravu, on je nosem zabořen v navigaci. Lenka je někde za námi. „Malá ulička vpravo, na jejím konci vlevo, mírná pravá, ostrá pravá“. A jsme tu. Tedy já se Standou. Lenka nikde.

Chvíli čekáme a pak se Standa vydal na nákup. Já zatím zkouším přepnout mobil z navigace na volání. Nejde to. Napsalo to, že k místní síti

se nelze připojit. Aha, takže Lence nezavolám. Přichází Standa, zapíná telefon a dovolal se. Vrátil Lenku ke kašně a pak se komunikace rozpadla. Lenka nechápe co jí říká. Převzal jsem to, a až po “odboč do uličky” dobrý. Pak se přerušilo spojení. Tak tohle nemá cenu. Jdu jí naproti.

Našel jsem ji. A protože ji už trochu znám, předpokládal jsem, že ulička a průjezd jedno jest. A měl jsem pravdu. Zpátky ji tím průjezdem nepoženou, jsou tam schody. Obešli jsme to kolem a napojili se tam co to bylo „mírně doprava a pak ostře doprava“. A jdeme nakoupit.

Krám je patrový a naprosto debilně uspořádaný. Nakonec jsme hledané zboží našli. A to i s vitrinou s chlazeným pivem Kozel. Takže základní zásoby máme, můžeme pokračovat v jízdě.

Nepojedeme nijak daleko. Je tu hrad a ten bychom chtěli vidět. A po chvíli kličkování ulicemi jsme u něj.

Dovnitř jsme nešli. 15€ za osobu je fakt moc...

Zase se jede velmi pěkně. Po stezkách i silnicích, jenom se už připozdívá, kilometrů máme až hanba, chtělo by to nocleh. Lenka se zase ztratila. Stalo se to na nepřehledném místě, kde jsme nejdříve podjížděli podjezd, pak po stezce vyjížděli k silnici, pak pár ostrých zatáček a nájezd na stezku po chodníku s plotem porostlým zelení, tu a tam oplývajícím černými velkými odpadkovými koši. Jelo se skvostně. Standu mám pořád v dohledu zrcátka a při každé kontrole tam vidím i kousek za námi černý tvar odpovídající přídi Lenčina kola. A tak jedeme a jedeme až se Standa ozval, že už dlouho neviděl Lenku. Jak to, vždyť je za námi. Zastavili jsme. Aha, není. Standa zapnul telefon a zavolal jí. A zase se ne a ne domluvit kde je a kudy má jet. Nakonec se vrátila na místo, kde jsme se viděli naposled, tam u toho podjezdu, a tím směrem se vydal i Standa. Já čekám zde. Aspoň kouknu do mapy, jak to bude s tím spaním.

Ten tu taky určitě na někoho čekal...

Přijeli za docela dlouho. Chvilí jsme se dohadovali kdo a co. Nakonec pomohl odkaz na Dispozice (dostupné na webu), kde jsou tyto případy popsány a řešeny.

Blížíme se k městu Rovereto. Nechce se mi tam dojet, protože očekávám nesnáze s noclehem. A už vidím, že to nepůjde jinak, než ho projet a zalomit to někde za.

Podle mapy by to mělo jít na druhém břehu řeky Adige, podél které celý den jedeme, a asi kilometr proti proudu je nějaký ocásek do zeleně.

Přijeli jsme most, sjeli z hlavní a vydali se po břehu k vyhlédnutému místu. A jsme u něj. Velmi pěkné, ale nepoužitelné. Je tam velká železná brána. Zavřená. Dobrá zkusíme to opačným směrem. Někde to jít musí. Vracíme se kilometr opačným směrem. Podjeli jsme most, přes který jsme před chvílí přijeli, a za pár desítek metrů je další most, ale silnice se za ním zvedá. Tam se mi moc nechce. Ale před mostem to vypadá na cestičku vpravo. A ano, je tam úzká pěšinka se závorou přes a za závorou vinice. Jedeme chvíli podél ní, až jsme to správné místo našli.

Perfektní místo. Ve vinici jsme neviditelní. Navíc je v těsném sousedství soutok nějakého potoka, čistého a velmi studeného s řekou. K potoku se dostat dá, u řeky je to poněkud komplikovanější. Je třeba zdolat hradbu z kopřiv a pak prudký, sypký sešup. Jinak je tu skvěle. Jen je slabší, že 30 metrů od nás se na náspu nalézá dálnice.

Dali jsme do potoka chladit víno, a vyčistit mě, Lenku přemáchnout v řece a pak noční opatření. Především byla teplá večere. Polévková konzerva, kde obsah připomínal spíš guláš. Vaření šlo moc rychle. Jídlo bylo okamžitě teplé, a to jsem si nechal ještě poradit, ať to přiklopím víkem. Výsledek by prakticky hned. Než jsem stihnul víko zase sundat bylo to připálené. Nevadí bylo to dobré. Příště si do postupu nenechám mluvit.

Přinesli jsme z potoka víno, Standa vybalil kalíšky, sesedli jsme se u našeho ležení a povídali a usávali, až byla najednou flaška prázdná. No nic, rozpustíme to. Tma už je, ale také je horko a dusno. Uléhám v tričku a lehkých tepláčkách, aby mě nesežral zdejší hmyz, na spacák, na tepelný štít. V noci nevím o světě.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Roveretto	35	96	96	18	23 - 34

Ráno 5.8. pondělí

Probudilo mě štrachání. To Standa. Je světlo. A ten hluk je jistě dálnice vzdálená asi 30 metrů od nás. Dělam že tu nejsem. Prohlédli to, a tak hlasitě aby přeřvali projíždějící kamion mi popřáli dobré ráno. No tak dobrá, vstáváme. Dochází mi, že mi ta dálnice vedle nijak nevadila. To

jsem musel být pěkně hotovej. Ale vlastně jo. Předchozí noc beze spánku, 96 kilometrů v nohách, k tomu vedro...
Dig.

Pro mne byla tato noc příšerná, dálnice hučela celou noc a já se vůbec nevyspal. Minulá noc byla také beze spánku, takže nebyl jsem vůbec fit
Sar.

Snídáme, balíme, Standa s Lenkou pořádají secvičnou na příští sokolský slet (cvičí jakési sestavy, prý pro zlepšení zdraví) a odjíždíme. Je 7:20.

Dneska přelezeme do vedlejšího údolí, kde se nachází jedna z hlavních atrakcí - Lago di Garda. Už jsem u něj sice 2x byl, ale líbilo se mi tam tak, že tam chci znovu a k tomu s ním seznámit mé dva spolujezdce.

Opustili jsme vinici a Standa si popletl mosty a seknul to pod ten nejbližší. Bohužel mu uniklo, že tenhle jsme včera nepodjížděli. Odbočili jsme blbě. Je to tím, že kolem závoře projíždím poslední a nemám nejmenší vliv na to, kam jedou ostatní. Jakmile jsem je dojel, byl návrat na trasu dílem okamžiku. Popojeli jsme ke správnému mostu a odbočkou se vydali příkře vzhůru k silnici.

Z ničeho nic to pode mnou chrouplo a sedlo pokleslo dolů. No a je to. Je po něm. Znáám to. Tenhle model používám řadu let a tohle je jeho slabina. Po čase se zlomí ocelové kulatiny, díky kterým je sedlo přiděláno k sedlovce. A rezervní sedlo s sebou vážně nemám. A jsme v Itálii a v malých městech jako je Rovereto cyklo servisy nemají. Zastavili jsme mimo silnici a prohlídka potvrdila předpokládané. Zatímco Standa trápí telefon a snaží se najít jakoukoliv informaci o bičikleta, Lenka zastavila nějakého kluka na kole. Se Standou s ním rozprávěli a na konec z něj vypadlo, že je jakýsi svátek a obchody moc otevřeno nemají. Mám nápad. Posunu sedlovou zlomeninu hluboko do držáku a tím dosáhnou provizorní použitelnosti. Povedlo se.

Takže instrukce: Najít obchod s potravinami, a hlavně s vodou. Nemáme už nic. A sekundárně hledáme cykloprodejnu. Nebo servis. Pojedeme dál po trase. Nejbližší máme v cestě město Mori. A pokud si správně pamatuji je to trochu větší prdel. Jedeme.

Sedlo je blbě. Má příliš zvednutý "nos", čímž mi provádí masáž prostaty. Tak snad to nějak dám. Jedeme okreskou převážně nahoru. A

pak se pod námi ukázalo město. Na tabuli píšou Mori. Tak to by bylo. Takže směr centrum a hajdy do obchodu.

A hele naproti přes silnici je cykloprodejna. Je ten svátek, ale Lenka se tam zašla podívat. Mají od devíti. To je za 10 minut. Dobře, počkáme a uvidíme. Se Standou parkujeme, Lenka vyráží na průzkum přítomnosti obchodu s potravinami. Za chvíli jede okolo opačným směrem, že centrum je na druhou stranu. Já říkám, že není! A je pryč.

Před devátou přijel autem starší pán, prošel kolem kol a obdivně pokýval. Viditelně je to prodavač, nebo dokonce sám majitel obchodu. Zastavil jsem ho a seznámil s problémem. Šli jsme dovnitř a ukázal sortiment. Všechno silniční, až závodní. Tak to fakt nepotřebuju. Ještě notnou dobu jsme směsici torz světových jazyků debatovali, pak se ještě jednou se šel podívat na problém a když to vypadalo, že je konečná, zašel dovnitř a přinesl použité sedlo. Gelové s mým systémem uchycení. Pak ho zajímalo, co to moje kolo má na sobě za vychytávky. Popsal jsem mu je a předvedl jak fungují. Byl nadšen. Mezi tím jsem sedlo namontoval a na druhý pokus seřídil. Není to sice na vlas stejné, ale na drobný rozdíl si určitě rychle zvyknu. Poděkoval jsem mu, a chtěl zaplatit. Vzal mě kolem ramen a že prý když jsme z té Republika Čeka, tak prý nic nechce.

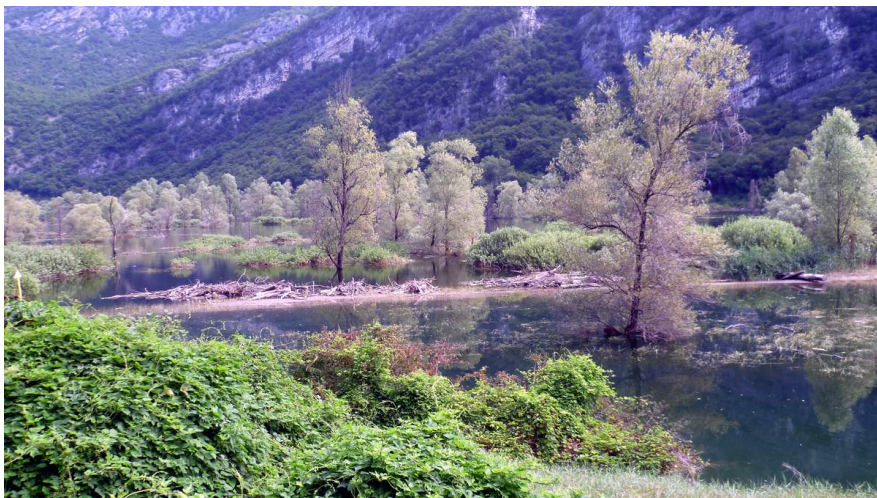
Vyfotili jsme se s ním před obchodem

a vydali se na viditelné místo aby nás Lenka nepřehlídla až se bude vracet. Mezi tím jsme se zeptali, kde je centrum, kde supermarket a kudy z města. Tak centrum je odtud asi sto metrů, supermarket 200 přímo na trase. Standa Lence napsal že máme hotovo a ať se vrátí. Po půl hodině pokus o spojení opakoval. Pořád nic. Až na další pokus se spojení podařilo. Ale oba jsme z výsledku komunikace velmi rozladěni. Lenka odjela kamsi, kde je celá fůra obchodů a čeká na nás u ALDI, má nakoupeno, ale nedokáže to naložit. Takže za ní musíme. Sakra! Měla udělat jen průzkum a nasbírat informace. Chvilí to hledáme. Lenčin popis nebyl z nej přesnějších, ale našli jsme ji. Proběhlo díkuvzdání za ztracené kilometry, čas a nadmořskou výšku.

Vracíme se na trasu. Ted' bude to přelezání do vedlejšího údolí. Pamatuju si, že to bylo dost svízelné. Ale cestou byly pěkné výhledy do národního parku. Mapa vypráví krásnou pohádku o tom, že nemusíme po hlavní. A já pohádky rád. Tak to zkusíme.

Vyšlo to. Pro naši jízdu ideální. Jde totiž o to, že terén je značně kopcovitý s převahou nahoru, a já pořád zastavuju a seřizuju sedlo. A to už jsme venku z města a koukám, že to tu značně vylepšili. Vůbec se nemusí po hlavní. Stezka je sice hodně kopcovitá, nicméně vede úplně mimo silnici, a navíc oním národním parkem. Pamatuju si to tady a pořád je to krásné.

Když tu začal prudký kopec nahoru a vpravo je stěna z vlnitého plechu. Proč nemáme vidět na krásu přírodních scénérií? Není mi to jasné až do okamžiku, kdy jeden segment plechu chybí. To snad není možný!!!

Ty paka v té nejkrásnější části staví vyústění dálničního tunelu. Teda to se mi snad zdá. Nebo se byli učit u nás?

Jsme na vrcholu kopce. Svítí slunce, je strašné horko, pot z nás odtéká jako kondenzát z právě vypnuté klimatizace. Jsme skryti ve stínu, ale moc to nepomáhá.

Další jízda je příjemnější. Stezka je natažena mezi vesničkami a místy skrz ně. A pak je to i kus dolů. A ano, jsme u bývalé pevnosti. Je to jedno z míst, kde fotí úplně všichni. My také. A je co. Hluboko pod námi se rozprostírá jezero Lago di Garda.

Krásné, že? Je dofoceno, pojedeme dál. Ted' je to sakra zostra dolů. Upozorňuju ostatní ať to nenechávají moc rozjet, protože budeme vjíždět do Riva del Garda a dole je T křižovatka a pak nějaké uličky.

Dole jsme za chvíli. A k těm dříve jmenovaným věcem ještě přidali kyvadlový semafor. Ale jsme bezpečně dole a hlavně u vody. A chceme se ochladit. Jen pozor, voda v jezeře je velmi studená. Dá se to přirovnat koupeli v žiletkách. Již několikrát jsem to absolvoval.

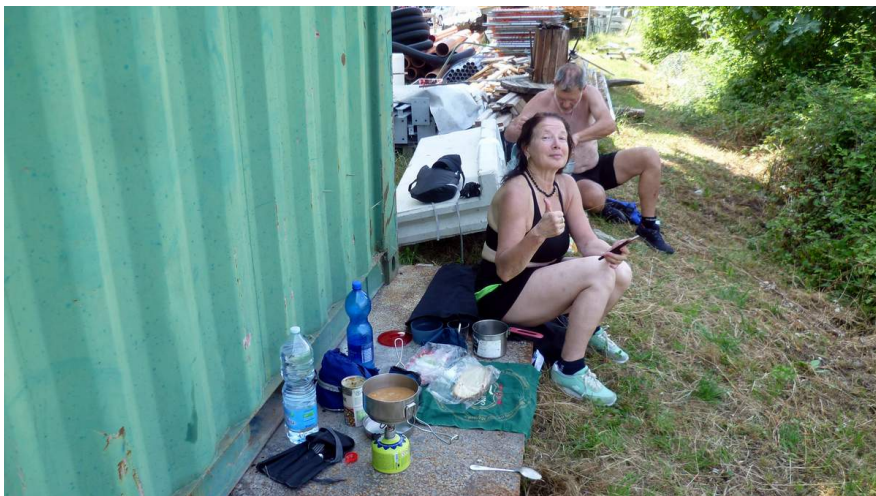
Našli jsme místo, převlékli se do koupacího a směr voda. Ale co to? Jak to? Voda je sice chladná, ale příjemná. Změnu samozřejmě vítám, ale je to velmi nečekané. A tak se cachtáme a volně se vznášíme zachyceni za zaparkovanou loď a je skvěle.

Když se nám na prstech začaly dělat varhánky, dospěli jsme k závěru, že je třeba popojet. Z koupacího se ani nepřevlékáme, jen přes ně natahujeme jízdní a jedeme.

Kdo znáte Lago di Garda víte, že se dá jet po obou jeho březích a jeho délka je přibližně 50 kilometrů. My jsme si vybrali silnici po levém břehu. Vyznačuje se tím, že kličkuje těsně u břehu, pár metrů nad hladinou a je plná tunelů. Samozřejmě, stalo se to. Někteří si neuvědomili zrádnost tunelů a do prvního vjeli s tmavými brýlemi na nose a bez osvětlení. Já to znám, brýle mám na špagátě kolem krku, takže stáhnout je je dílem okamžiku. A osvětlení mám automatické, takže ani o ně se netřeba starat. V příštím tunelu už to všichni věděli a zařídili se podle toho. Jenom je nepříjemný provoz. Není nijak hustý, ale jezdí tu kromě turistů

osobákách, kteří jsou neškodní, také nákladňáky, které jsou nepříjemné a motorkáři, kteří tady lítají jak smyslu zbavení a nejspíš mají sundané tlumiče z výfuků a silnice je poměrně úzká.

Po pár tunelech je to tady. Místečko na oběd. Jsou tu u silnice dvě stavební buňky a u nich místo na stolování, s výhledem na jezero.

A kousek vedle jsou přírodní schody dolů k jezeru. Roztopili jsme vaříče a najedli se. A tady ve stínu s pohledem dolů na koupající se dívky velmi chutná. A co po dobém obědě? No přeci skvělé koupání. Slunce pořád připaluje, musíme se přeci ochladit.

Bylo to skvělé, ale je třeba se hnout. Za pár kilometrů bude městečko a v něm krám a v krámu doplnění pití.

A opravdu, za pár kilometrů jsme u něj. Jen zase trochu vznikl problém s parkováním. Ale vyřešili jsme to po našem a po nákupu jsme použili zdejší lavičku k odpočinku a konzumaci chlazeného piva. A protože už se mi nelíbí jet po hlavní, prohlížím mapu a koumám, jak to změnit. A ano, ono to půjde. Je tu stezka prakticky hned po břehu.

Najeli jsme na ní a zpomalili. Jelo by se pěkně, ale překáží tu turisté. Ale je to lepší než nahoře po silnici. Především je tu aspoň chvilka stín. A tak si tak užíváme jízdu, kocháme se okolím a najednou se mi nějak špatně řídí. Jako kdyby řídítka reagovala se zpožděním. Je to velmi nepříjemné. Zastavuju. Tak co se to zase kde děje? Trochu prudčeji jsem zahýbal řídítka a aha už to vidím. Přední nosič, zejména jeho pravá dolní část se pohybuje jinak než zbytek. A už to vidím. Praskl vingl, za

který je nosič přichycen k vidlici. Tak a co teď s tím? Je na čase prozkoumat čím oplývá rámová škatule s nářadím. Chvilku... a mám to! Ne, nenašel jsem nejuniverzálnější předmět pro všechny opravy – lepicí pásku, ale hned to druhé v pořadí. Stahovací Binder pásky. Pár jich s sebou mám, tak to nějak půjde.

A šlo to. Připáskování vydrželo až do konce Expedice. Tak snad zase pojedeme.

Pořád se držíme stezek kromě jednoho výjezdu ke krámku za účelem doplnění zásob vody a pivínek do krve. A samozřejmě jsme vlezli do vody. A zase skvělé.

Co dodat k další jízdě? Už nás ti turisti přestávají bavit. Opravdu překáží. Kromě toho není daleko okamžik, kdy to tady budeme muset opustit a pokračovat po silnicích směr Verona. Těsně před tím jsme si neodpustili ještě naposledy vlézt do vody.

Nejdříve jsme si pro parkování a ležení vybrali travnatý koutek ve stínu pod stromy. Avšak při přiblížení zjišťujeme, že jde o zdejší WC. Tak to ne. Popojeli jsme ještě kousek a zalezli do vody. Krátce na to se přihrnula úplně černá rodinka a rozložila se tam. No fuj! Ale vlastně svůj k svému. Samozřejmě parchanti okamžitě vletěli do vody naprosto bez jakéhokoliv respektu ke komukoliv přítomnému. To už je druhá ukázka toho, kdo povede v příštích časech Evropu a jak to tu bude vypadat. Ti dnešní kretění, přecitlivělí na to, aby pro boha někde někoho neurazili nekorektností, jim to doslova cpou. Až dojde ke konfrontaci, a k ní dojde, kdo v ní zvítězí? Ti, co se bojí nazvat věci pravými jmény, nebo ti kteří mají sice vylízanou palici, ale fyzickou sílu a žádné zábrany? No nechme toho...

Odjíždíme. A za kilometr opravdu jezero, zde zvané Lago, opouštíme.

A to není dobře. Je to do kopce a za provozu. A k tomu je pořád horko.

Už to nejde, musíme si odpočinout. Co to tady je? Duní tu muzika, hodně lidí... Zábavní park? No to teda mám dost. Ale vlastně jo. Nějak je třeba z turistů vytahat prachy. Ale z nás nic nekápne.

Pokračujeme po trase, kilometry přibývají. Už ne tak bolestivě. Je to tu skoro po rovině, nebo z mírných kopečků. Ale nocleh žádný. Jedeme podvečerní zemědělskou krajinou a furt není kam kosti složit. Až za jednou zatáčkou se zjevil rozpadlý statek. Tak to je to místo.

A za ním je i vinice – záruka rovného podloží. Jdeme na průzkum. Hmm, je to blbý. Za jednou z budov je auto. Budeme muset hlouběji do vinice. A koukám, že ani to ne. Je tu strážní budka a v ní nějací chlapi. Usuzuju, že jsou to hlídači. No nic, stáhneme se dopředu na travnatý cíp placu mezi budovami a velmi vysokým rákosím. Ale jo, ono to půjde. Je tu klid a relativní ticho rušené jen nadšením ze sportovních výkonů,

doléhající sem z nedalekých sportovišť za rákosím.

Ale i sportovec musí spát, a tak tu v noci bude klid. Rozestavili jsme ležení, povečeřeli buřty s hořčicí a chlebem, pobesedovali, víňko popili a dobrou.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Castelnuovo del Garda	61	172	85	15,9	23 - 32

Ráno 6.8. úterý

Noc byla strašná. Nějaký pitomci tu celou noc dělali blbosti na motorkách. Ráno taky žádná hitparáda. Snídaně je skoro bez vody. Hodně jsme jí spotřebovali večerním vařením a někteří, nebo spíš některé, ji včera nedoplnili. No nic, balíme a jedeme.

Ne daleko. Kousek dál zastavujeme na nákup hned v prvním městečku. Je tu první pořádný market. Naplnili jsme se vodou. A nějakým jídlem. A hned jsme také posvačili.

No a jedeme. Nejdříve kus po hlavní na Veronu. Silně mě to nebaví. Co mapa? Jo, půjde to. Odbočka na vedlejší, krásná, rovná.

V Pallazzolo je nějaký zámot. Navigace nějak neví, co chce. Jo, už to vidím. Průjezd městečkem je uzavřen, probíhá tu něco jako u nás farmářské trhy. Je tam zákaz vjezdu, ale stejně pomalu projíždíme skrz. A

pak nastal jednosměrkový běs. Kličkovali jsme tak dlouho, až jsme vyjeli u kostela. Dobře, když už jsme tady, tak ho aspoň prohlédneme, a protože jsou tu lavičky, také si trochu ve stínu odpočineme. A tak se také stalo.

Další jízda probíhala klidně a náramně. Po rovince, ne úplně hlavních silnicích, jenom to slunce. Zalezlo za opar a odtud pěkně pálilo. Než jsme se nadáli, projeli jsme kolem cedule VERONA. Ano, sem jedeme. Je to jeden z bodů, který chceme vidět. Cesta do centra probíhala velmi klidně.

A je tu první pamětihodnost - hrad.

I dnes, poté, co byl v minulosti částečně demnotován, vypadá impozantně.

Mně prohlídka zvenku stačí. Co vím, bývaly uvnitř výstavy obrazů a ty mě moc neberou. Navíc to bylo s nějakým celkem mastným vstupem. Lenka se rozhodla jít dovnitř. Nevím přesně jak hluboko se do hradu dostala, ale asi za 15 minut byla venku a mluvila o obrazech a nějakém nesmyslu za vstup.

Tak jo, vydejme se za hlavními zdejšími cíli. Těmi jsou dvorana domu, kam je umístěn děj divadelního kusu Romeo a Julie, a k domu, kde měl Romeo a jeho rod bydlet.

Přijíždíme na Piazza dela Erbe.

A dál se musí pěšky pro vysokou hustotu turistů. Začínáme se propracovávat k Romeovi. A nějak se zbláznila navigace. Jednak je tu na všechny strany jednosměrné a navigace se toho snaží držet a jednak jsou tu velmi úzké uličky a navigace nevidí satelity. Tedy je v podstatě vyřízená. Dobře pojedeme podle toho, jak si to pamatuju ze zvětšené mapy

na počítači. Třeba se trefíme.

A asi ano. Jsme v uličce, kde je to jaksi velkolepé. A indicie k Romeovi by tu také byly. Tak snad...

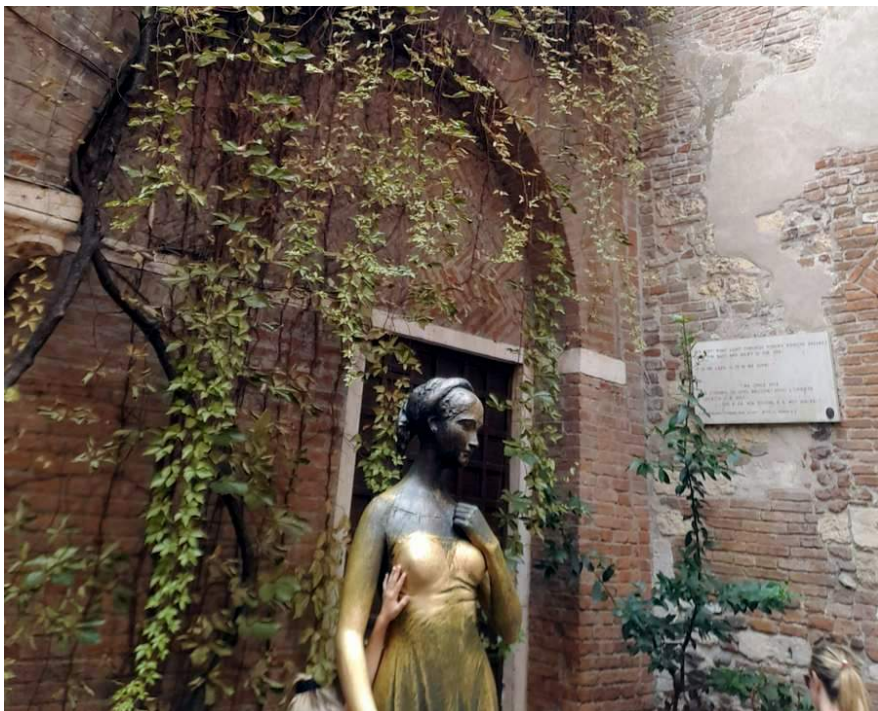
Prohlédli jsme si to a teď Jülie. Tam jsem byl a cestu znám. Jen se musíme vrátit na náměstí. Kam k němu vím, ale dostat se tam není jen tak. Je to tu opravdu úzké a křivolaké a mnoha místy ani my neprojedeme.

Ale povedlo se. Ted' vlevo zatočit, sesednout a za 20 metrů jsme u průjezdu. A ten je ucpán turisty. Parkujeme kde to jen jde a Standa s Lenkou se jdou na tu velkolepost podívat.

Já zůstávám u kol, protože je tomu deset let, co jsem na tom dvoře byl a už jsem měl tu čest si to prohlédnout. Zejména bronzovou sochu

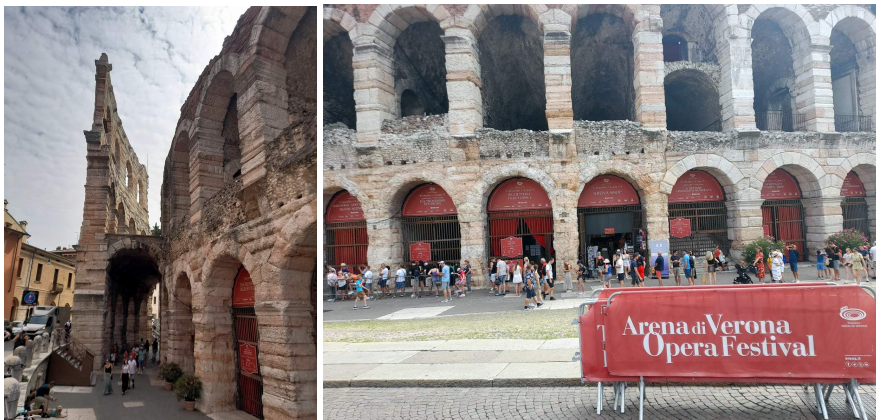
Júlie, která měla tenkrát tak ohrabaná ňadra, že se zlatě blyštěla. Někdo rozšířil povídačku, že kdo ji ohmátne, bude do roka rodičem. Podle dnešních fotek ji ohrabávají nejen na ňadrech, ale skoro všude.

A tohle je ten balkó, kam za ní měl Romeo šplhat...

Tak, pěkný, popojedem. Je tu totiž ještě jedna atrakce a tou je Koloseum. Po pár odbočení jsme u něj. Podotýkám že bez navigace, která se zoufale snaží najít sama sebe. I tuhle část si pamatuju.

A jsme tu. A musím říct, že v kontextu tehdejší doby musela být návštěva něčeho takového ohromný zážitek.

Momentálně zde probíhá Opera Festival. Dnes je na programu Aida.

Lenka se Standou si to jdou prohlédnout. Já tradičně zůstávám u kol. Mezi tím se pokusím pomoci navigaci, aby se našla. Okolo je velký prostor, tak snad najde satelity a chytne se.

Tak, konec kultury, teď něco praktického. Hybaj na nákup. Potřebujeme vodu, zmrzlinu a pivo.

No tak zmrzlina dobrá, voda je furt stejná, ale pivo pořád nic moc. Jedeme pryč.

Dig.

Prohlídka Verony se mi líbila. Zejména koloseum, přesto největší ze všech. Sice jsem ho jen obešel, uvnitř jsem nebyl, ale působí impozantně. Průjezd Veronou byl bez problémů, navigátor vše perfektně připravil, takže.... klobouček Digu.

Sar.

Výjezd z Verony proběhl nad očekávání dobře. Navigace se chytla a vede nás spolehlivě silnicemi, cestami i po stezkách, až nás dovedla k zavlažovacímu kanálu. Je horko. Ke kanálu vede trávou zarostlá cesta, kterou přetíná zavřená brána s řetězem a zámek. Ale zámek není

zacvaklý. Je to první nedbalost, kterou potkáváme. Jinak je všude důsledně zamčeno a k vodě se nejde dostat. Tady se namáčíme, sebe i věci

a po odpočinku a namočení věci na sebe, jedeme.

Horko. Pořád jedeme podle kanálů a nejde se k nim dostat. A chtělo by to. Věci na nás uschnuly za necelých deset minut a tím skončilo chlazení.

V Palů vzdáváme a zalezáme do slepé uličky u brány do něčího velkosídla. Provádíme ležení a odpočinek ve stínu vysokých keřů na trávě. Je 14 hodin.

V 16:30 odjíždíme. Ne daleko. V další vesnici navštěvujeme kram. A tradičně voda, pivo a sezob. Sluneční žár trochu ustoupil díky čemuž se jede dobře a svižně, míjíme jednu vesnici za druhou ráz krajiny se nemění. Placka kam oko dohlédne, jen na severu, tedy po naší levé ruce, jsou v dáli hory. Před slunce se natáhla mračna. Vysoká oblačnost. Sice přestala být výheň, ale rázem není co dýchat. To se odpařuje voda ze zavlažovacích kanálů, podle kterých jedeme a do nichž se nedá dostat.

Dig.

Krajina je rovinatá, nudná a co mně překvapuje, že není přístup ani k zavlažovacím kanálům, kudy proudí voda

samospádem z hor, ani k řekám, na které občas narazíme. Např. řeka Adige byla poměrně velká a vodnatá, ale nebyl k ní žádný přístup a to ani v městech a obcích, kudy protékala. Jako kdyby lidé, kteří u ní žijí ani o ni neměli zájem, nebyla součástí jejich života. Ani o koupání v ní neměli zájem, i když příležitosti ke koupání nikde jinde jsem neviděl. Další poznatek: Venkovské domy vypadají omšele, málo udržované. Jako znak určité vyšší úrovně je považován bazén u domu, ale zde jsem žádný neviděl. Sice každé pole, vinice, jabloně sady byly zavlažovány, ale zavlažování lidí v bazénech zde asi neprobíhá.

Sar.

V 19 hodin jsme slavnostně vjeli do městečka Isola Rizza. U kostela jim tu parkuje kamion, který je postavený jako prodejní stan a sortiment jsou mořské ryby. Rozhodli jsme pro odpočinek. Standa opanoval schody u kostela, já s Lenkou jsme šli na průzkum. Našli jsme hospodu. Malou, klimatizovanou s velkým studeným a dobrým pivem. Dali jsme dvě. A k tomu brambůrky a oříšky a kousek pečiva s chlazeným salámem. Krásně jsme se ochladili a plni dojmů se vrátili ke kolům. A pojedeme.

Jízda je charakterem jako před tím, akorát vykouklo slunce, ale nepřipaluje. A pak je náhle na opuštěné silnici odbočka vlevo na kraj kukuřičného pole. Tak tady.

Večerní operace probíhají jako vždy, k jídlu jsou dnes Tortellini. Jenom nemáme sůl, abychom osolili vařící vodu, a kečup. Ale jinak vynikající. Pak jsme provedli sprchování. Standa je velmi skeptický. Vzal jsem první Lenku. Teprve když se osušila a řekla mu, že má umyté vlasy, a navíc ošetřené kondicionérem, a na to celé padnul jen litr vody, uvěřil. A pak si to také užil. A stačila PETka s vodou a víčko s devíti malými dirkami zhotovenými jehlou na šití, pomoci kleští..

A to už byl večer tak daleko, že byla skoro tma, jen kus dál běžel jakýsi motor. Ale hluk byl akceptovatelný, a navíc jej brzy vypnuli. Tak dobrou.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Beevilacqua	36,9	259	77	16,1	20 - 36

Ráno 7.8. středa

Spalo se skvostně. Probudilo nás slunce a motor. Snídáme, balíme a odjíždíme.

Dneska by se nám líbilo, kdybychom dojeli k moři.

Cesta vede opuštěnými silničkami lemovanými kanály pro zavlažování úplně stejně jako včera, ráz krajiny je stále stejný, občas přejíždíme mosty nad dálnicemi a řekami.

Chceme do Adrie. Bohužel tam vede jen silnice hlavní, strašná a plná provozu. Je horko. Dál už to nepůjde. Vpravo od silnice je malý plácek, tak tam zajiždíme. Není to tu úplně pěkné, ale pro odpočinek ve stínu to musí stačit.

A stačilo. Proběhl malý oběd a pak jsme dokonce spali. Ve stínu a nalezato. A to 2 hodiny.

No, a pojedeme dál. Do Adrie je to 11 kilometrů, tak ať tam jsme, a pokud možno potom z hlavní pryč.

Máme kliku, protože jsme hodně ve stínu větví stromů z nekonečné aleje. Ale hlavní je hlavní.

A jsme v Adrii. Nevím proč, ale nějak jsem čekal víc. Městem jsme projeli nějak nápadně hladce. Bohužel se ukázalo, že i z Adrie vede jen hlavní, kde se před sluncem není kam schovat.

Dojeli jsme do Lorea. Jsme sice přímo na průjezdu, ale je takové horko, že to chce zastavit a ochladit. Zajiždíme do uličky, kde vidíme pergolu slunečníky. Ano, je tu hospůdka. Tak si odpočineme a dáme pivo.

No, zase nic moc. Až tak, že si Lenka místo druhého dala kafe. Já jsem to druhé vydržel. Ještě jsme v místním marketu doplnili vodu a zas popojedem. K moři už to není daleko, tak ať už u něj jsme, a válíme se v písku, cachtáme se ve slané vodě...

Pokračujeme malou silničkou, provozu zcela prostou. Jede se celkem dobře. Zatáhlo se, slunce nehřeje, silnička je po rovině, co si víc přát. Na druhou stranu dobře vím, co si nepřát. Před námi je na obloze temné fialovo. Jedeme přímo do toho. Co ostatní nevědí je, že asi za kilometr obrácíme o 175° a pojedeme zpátky jinou silničkou k mostu přes řeku Adige.

A je tomu tak. Ted' upalujeme s větrem v zádech a s pár kapkami na zádech. Lenka to tu chce zapíchnout a postavit doupě. Mně se to nelíbí. Když zůstaneme tady, koledujeme si o prudké promočení a možná odfouknutí. Kromě toho z té fialovosti na nebi začínají vypadávat blesky. Podle navigace jsme kousek od města St. Anna, a raději budu mokrout v zástavbě s možností využití nějakého převisu, kam se půjde zašít.

Pojedeme dál. Odbočka na most a opřel se do nás silný, chladný protivítr. Jede se úplně špatně a pomalu.

Probili jsme se 5 kilometrů do města St. Anna. Hned u silnice je opuštěný obchod s obezděným podloubím do výše asi tak 60 centimetrů. Dříve bych si tu uměl představit nějakou kavárničku, nebo hospůdku. Zajeli jsme pod střechu a prakticky hned na to začalo pršet.

Nijak zvláštně. Udělali jsme si pohodlí a pak to začalo. Blesky, hromy a liják. Sedíme na nějakých tvárnících, nebo co to je, a jsme v suchu. Jenom je tu strašné horko a dusno. Pohled ven není nijak povzbudivý. Přes ulici je moderní kostel a z temně fialové oblohy daleko za ním se sypou blesky jak o Božím těle. A samozřejmě s patřičným zpožděním přicházejí i zvukové efekty.

Začínám se nudit. Konečně se pomalu ochlazuje. Na dvou místech zvenku budovy je poškozený okapový žlab a z obou letí proudy vody. Naštěstí oba proudy dopadají za ochrannou zídku, tak se k nám nedostává vodní clona vzniklá dopadem proudů na dlažbu. Ale dosáhnout se na ně dá. A to je výhoda, protože si můžu velmi snadno opláchnout ruce až nad lokty. Nejen že příjemně chladí, ale také smývá lepkavý pot. A navíc jsem dostal nápad, že si přemáchnu rukavice. No, nejsem si jist, ale mám dojem, že touto činností jsem způsobil lokální ekologickou katastrofu. Vůbec nechápu, kde se vzalo tolik sajrajtu v tak malém kousku tkaniva.

Děšť se zmírnil, bouřka odplula kamsi na jihozápad, rachot hřmění doznívá, obloha zesvětlala. Trochu mě nebaví, že asi nestihneme trajekt na ostrovy.

Děšť ustal, a voda z okolí se začíná odpařovat. Jo. Tak přesně tohle jsme potřebovali. Nevím, jak to mají ostatní, ale já páru dýchat neumím. Odjíždíme.

Navigace nás vede po hlavní. Je to poněkud ubíjející, a tak zastavujeme v krámě na doplnění zásob a k vychrupnutí piva.

A zase hlavní. Ano, tady to jinak nejde. A místní infrastruktura tomu tak chce až do přístaviště trajektů, a to se mi nelíbí. Našel jsem jinou cestu a jen jsme z hlavní odbočili, poznal jsem, kde jsme. Jmenuje se to tu Chioggia. Ted' už navigaci nepotřebuju. Ale zkrásnělo to tu. Když jsem tu byl naposled, měli opravené náměstí a okolí přístaviště. Ted' jedeme zadními uličkami, dokonce i bočními uličkami a mají to tu pěkné.

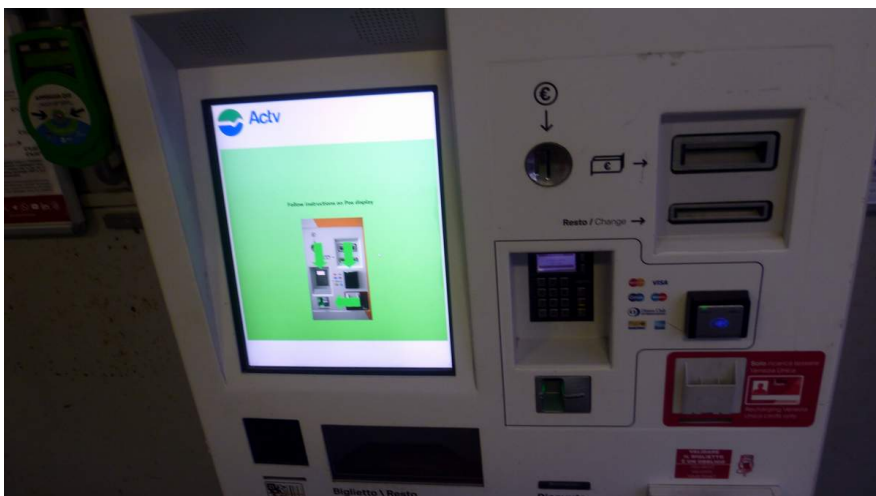

Tak, ještě jedna odbočka a jsme tu.

Lenka jde koupit jízdenky. Za okamžik se vrací naprosto rozběsněná, že je tam jen automat a že se s ním bavit nehodlá. Nerozumím. Proč je automat problém? Jdeme se tam podívat.

Jo, už tomu rozumím. Tady musí člověk úplně přesně vědět kam jede a kdy tam dojede. A to my nevíme. Pokusili jsme se o nákup sami, ale žalostně to selhalo. Navíc se to celé zaseklo a nejde s tím hnout. Naštěstí se za turniketem zjevil člen posádky trajektu. Lenka ho uchvátila a téměř násilím dovlekla k automatu ať nám pomůže. Taky nad tím bezradně stál. Pak se cosi přihodilo, automat se nějak dal do kupy a mariňák na něm cosi vyfukal a lísky “For Person” vylezly ze štěrbin. Ale jízdenky pro kola se vydat nepodařilo. Je za minutu 20 hodin. Trajekták nás žene na palubu, že se tato lapálie vyřeší později.

Najeli jsme na lávku, odtud nás navedli na místa, kde nám kázali zaparkovat a šli jsme si sednout do kabiny pro cestující. Na kostele začala odbíjet osmá večerní. Lodníci přirazili dvířka, odhodili lana a jedeme.

Plavba probíhala klidně a bez nějakých zážitků. Je to jako jízda autobusem po dálnici. Akorát to tady míň drncá. Měli jsme dokonce cestou zastávku, kde několik lidí vystoupilo. Pak jsme přistáli až v přístavišti Pellestrina. Se Standou jsme uchopili kola a počkali na konec davu a vydali se za ním. Prošli jsme turnikety a ocitli se na pevné zemi ostrova. Ne tak Lenka. Netuším co tam podnikala, ale zpozdila se a turniket ji nechtěl pustit ven. I přes pokročilé stmívání bylo jasně vidět, jak je rudá vzteky. Situaci zachránil jeden z posádky, který v klidu došel k jednomu ze sloupků, zamával před ním rukou a turniket se otevřel. Tak a jsme tu. Obzor křižují blesky a schyluje se k dešti. Nedaří se mi určit směr a rychlost bouřky.

Hlavním úkolem je přesunout se na místo noclehu, které bude za betonovým ochranným valem na písčné pláži. Jenom nechci své dva parťáky ochudit o krásnou podívanou na večerní městečko Pellestrina. Trochu proti je počasí. Zvedl se vítr a vlhkost vzduchu se prudce zvýšila.

Zastavili jsme na náměstíčku a fotili.

Pak dávám signál k odjezdu. Je nejvyšší čas. Tady se před deštěm neschováme.

Odjíždíme. Beru to uličkami tak, abychom dojeli k valu, kde vím, že jsou zhruba po dvou stech metrech schodiště překonávající tuto bariéru. Jenom přesně nevím, kde je to nejbližší. Po chvíli kličkování mě Standa upozornil, že nemáme Lenku. Už zas? Dobrá, počkám tady (v jedné z bočních uliček) a Standa se pro ni vrátí.

Vítr mezi tím zesílil a sleduju, jak místní obyvatelé začali uklízet všechno co měli venku. Nejspíš přesně vědí, co se bude dít. Ochladlo se.

Za několik minut přijel Standa bez Lenky. Že prý ji na tom náměstí nenašel. Dobře teď popojedeme k nejbližšímu schodišti, kde bude dočasná základna a Standa se jí vydá znovu hledat, zatím co já půjdu na průzkum.

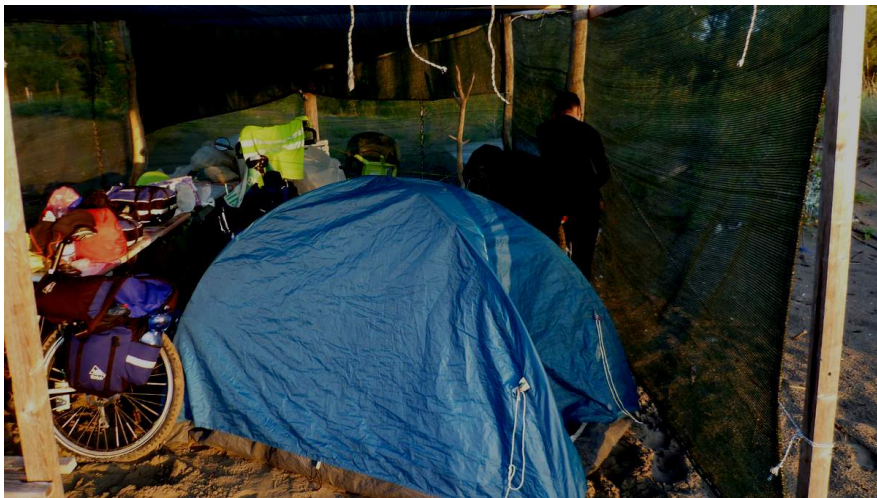
Jsme tu. Parkuju a vydávám se přes val, Standa mizí v uličkách. Schody jsou sice nepříjemnost, ale na jejich zdolání budeme tři, tak si poradíme. Za nimi je pás zeleně, ve které zeje cesta skrz. A na druhé straně? Písčná pláž. A ještě něco. A to tu nebylo. Stojí tu čtyřkůlové

stavby omotané kašírovanou fólií. I se střechou. Bohužel ze stejné fólie. Tedy pro vodu propustnou. Nevadí, budeme kryti aspoň částečně.

Vracím se ke kolu. Nikde nikdo. Usadil jsem se na schodech a sledoval bouřku. Zatím jen fouká, ale neprší.

Za velmi dlouhou dobu přijeli. Oba. A měli tendenci si začít vysvětlovat, kdo za to může. DOST!!! Na tohle nemáme čas. Já se Standou vynášíme jeho kolo po schodech a pak ho rveme pískem k vyhlídnutému noclehu. Vracíme se pro kolo Lenky. I to jsme docloumali do přístřešku. A to spolu s Lenkou. Ta šla naštěstí sama, a hlavně nepřekážela. A pak jsme se vypravili pro Mašinku. Ano, byl to nejtěžší úkol. Ale dali jsme to.

V přístřešku, kromě uskladněných lenošitek a hraček do vody je také lavice a stůl.

Oboje používáme k přípravě a konzumaci večeře. Bouřka zatím koná své dílo daleko nad mořem. Tedy máme ještě čas. Se Standou jsme se vykoupani v přepychově teplé slané vodě. Báječné. Lenka je za čuně, a že koupání až ráno. Tak a teď, co s tím spaním. Pršet bude. Na tom nic nezměníme. Zdejší střecha není pro vodu překážka, a tak se rozhodujeme, že postavíme parodii na doupě a stan uvnitř stavby. No, nějak splácet se to povedlo. Pak jsme znovu použili stůl a lavici, tentokrát k posezení s vínkem. Mezi tím trochu prší. Skrz kašírovanou fólii se déšť mění v jemné mžení. Je to příjemné. Máme kliku, že nahoře pustili teplou.

No a je to. Láhev je prázdná, jsme unaveni, déšť zesiluje, bouřka hřmí o kus blíž. Zaležáme do lože plného písku a nazdar Second Hand. Nebo bazar?

Technická data:

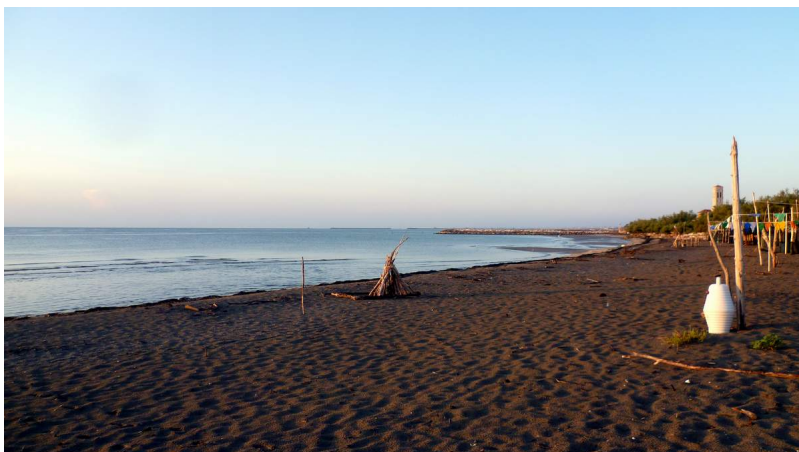
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Pellestrina	39	361	102	17,8	38 - 19

Ráno 8.8. čtvrtek

Probuzení bylo báječné. Jako každé slunečné ráno u moře. Velká krása.

Jenom jedna drobnost. Písek. Všude a ve všem. A to i mezi zubama při snídani. Malá krása. Balíme a pojedeme. Napřed ještě koupel a pokus o odpískování.

A samozřejmě zdolání valu. Ale to je už za námi a tak vzhůru do sedel.

Ostrov je pořád pěkný, v jednom místě široký i 250 metrů. A nejen že jsou tu baráky. Ještě sem nacpali hřiště. A tak jedeme a prohlížíme zajímavosti a najednou šlus, závora a voda. Ano další trajekt. A jak teď s lístkama? Je tu jen automat a místní, jak jsme vysledovali, mají lítačku. Standa nelenil a naše jízdenky protáhl čtečkou 3x píp. Aha, tak tohle by bylo.

Trajekt přijel, nalodili jsme se a v 10:10 odjel. I s námi. Avšak lodní průvodčí objevil problém s lístkama. Pro osoby máme. Pro kola ne. Je to tím, jak jsme včera zahltili terminál, že přestal fungovat. Chlap nám v klidu prodal správné a bylo.

Po výstupu z trajektu jsme na ostrově Lido. Je dlouhý, placatý, plný lidí, jedeme po hlavní a zastavujeme na nákup a svačinu.

A zase jedeme až k trajetárně. Tahle je velká. Lodě vyplouvají cca každé 2 minuty. Nevyznáme se tu a nikdo není moc ochoten se s námi vybavovat.

Našli jsme správnou pokladnu, a předložili lístky ke kontrole. Prý dobrý a nástupiště 14. V řádu jsme si našli, že to jede v půl jedné. Zatím čekáme v hale a tu začala Standa balit nějaká kočka.

Tak na to se jdu kouknout. Pěkná, mladá Slovenka, tak kolem pětadvaceti, jméno nám sice řekla, ale hned jsem ho zapomněl. Chvilí jsme si povídali. Jede sama po známých cestách a stezkách, přespává v kempech a hostelech, a prý se dá sehnat i kolem 30€ za noc. Asi má bohaté rodiče. Loučíme se s tím, že jí to za 20 minut jede, a tak se jde připravit. I my máme nejvyšší čas se přesunout k trajektu. Standa přiložil jízdenku na čtečku turniketu a ozval se škaredý zvuk. Aha asi nějaká porucha. Kousek dál jsou otevřené nákladní turnikety. Drze jsme je použili. Čekáme až přistane loď a pak s davem dovnitř. Ukázali nám

místa, kde zaparkovat a odrazili jsme. Přišel maník a že přeparkovat. Jak chce. Ale budeme překážet. Pak chtěl lístky. Řekl, že bičilketa OK, For Person přestaly platit před 50ti minutama. Lenka se do něj pustila i s odkazem na kontrolu v pokladně. On neustoupil. Nezbylo, než koupit další. Cesta lodí proběhla v klidu a normálně. Jenom byla trochu delší.

Vystupujeme v Punta Sabbioni. A zase jedeme po svých.

Je to tu po cyklostezkách, pod stromama, stín, jízda je skvělá. Ale trochu jednotvárná. Zpestřili jsme si zastávkou na pivo. Odpočinuli jsme si, pivem ochladili a začaly nás napadat vylomeniny. Co takhle koupání v moři. Nápad se zdál být dobrý a tak jedeme po šípkách k pláži.

Hned první pláž je placená. Tak to ne. Nebudu nikomu přispívat do kasičky jen za to, že vlezu do vody a on kolem natáhl pletivo.

Jedeme kousek dál a tam jsme uspěli.

Nikdo po nás nic nechce a vidíme, že je tu takových víc. Mám neodolatelný pocit, že to souvisí s ochranným pásmem tříštiče příboje. Klidně se jim v to pásmu vykoupeme. Ostatně tak jako místní. A tak se hodinu máčíme v teplé slané vodě. Když už jsme vylouhovaní jako pytlík s čajem, rozhodli jsme se pro odjezd. Setrvali jsme zde hodinu a to stačí.

Zařazujeme se do místního dopravního ruchu a jedeme. A pořád, dlouho a rychle. Jenom je horko a slunce nám připaluje záda.

Po dosažení kilometráže hledáme nocleh. První pokus byl skoro dobrej. Našli jsme Italský lesík. To je ten, který je vysazen v pravidelných rozestupech a je skrz něj vidět. To by nevadilo, protože jsme kryti silničním náspem. Avšak odbočka k němu způsobila Standovi nedobrovolné vystoupení z kola. Hned po odbočení ze silnice je tu štěrk. No a bylo to. Navíc je v cestě závora. Jdu na průzkum.

Hmm, tak ne. Na opačné straně lesíka je smrdutý kanál, a navíc vadí hluk ze silnice. Ještě to zkusíme přes silnici po štěrkové cestě. Prakticky se stejným výsledkem. Standa opět ulehl, po vzoru fakýrů, na ostrý štěrk. Tak nic, jedeme dál.

Za další kilometry jsme projeli skrz vesnici do polí.

Našli jsme. Jenom tady žerou potvory. Zaparkovali jsme, nic stavět nebudem. A pak už jen večerní opatření, víno a konec.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Sindacale	32	436	75	17	38 - 19

Ráno 9.8. pátek

Ráno bylo hrozné. Je to tu trochu nerovné a tak se Lenka celou noc kutálela na mě. Jsem přeležen, otláčen a navrčen. Kromě toho tu žrali komáři. Tak co tady. Snídáme, balíme, jedeme.

Cesta je ve stejném duchu jako včera odpoledne. Rovná silnice, kolem zdejší panoramata, víc vesniček

a najednou je tu Portogruaro.

Chceme nákup a svačinku. Nějak nemůžeme najít obchod. Že by tady nejedli a nepili? To ne. Na to jsou dost obézní. Tedy někteří. Nakonec jsme v jednom vnitrobloku našli obchod ALI. Zatím nejlepší ze všech obchodů. A tedy nic nebránilo udělat běžný nákup a nasvačit se. Standa ještě potřebuje koupit PB cartridge. Už nemá plyn na vaření. I já bych se měl zamyslet. Ale kam to jít koupit? Zkusíme benzínku. A když tam ne, aspoň nám poraděj.

U benzínky jsme za chvíli. A pak nastalo roztomilé šermování končetinami a ukazování předmětu, který potřebujeme. A nakonec jeden z obsluhy vyndal telefon, zapnul mapy a ukázal kde je obchod s těmito věcmi. U nás by to byl OBI, Bauhaus, Outdoor a podobně. Tady se to jmenuje jinak.

Standa to dal do navigace a za čtvrt hodinky jsme byli u obchodu. A měli. Ale museli jsme vznést speciální přání na velikost. V regálu měli jen velké. Človíček, který se nás ujal zašel kamsi za kasu a tam měli i malé. Tak a jedeme.

Navigace si skvěle poradila se zajižd'kou a napojila nás na trasu. Je horko, ale jedeme svižně.

Po poledni přejíždíme most. Poněkud dlouhý. A pod ním kamení a štěrky, ale žádná voda. To není dobře. Má to být řeka Tagliamento. Na druhém konci mostu je hospoda. A v ní pivo. Točené, půllitr, studené, ale chuťově nic moc. Tak zase na cestu.

Asi za 5 kilometrů se mi líbí plácek u nějakého parkoviště mezi stromy. Je tam stín a okolo upaluje voda v korytě zavlažovače. Je přístupná, čistá a studená. Pauza.

Za dvě hodiny, osvěžení, odpočinuti a naobědvání, jedeme. Jenom tam Lenka nadnesla úplně blbý dotaz, kdy se vrátíme k té řece, co je vlevo od nás. Je to blbost, protože řeka je vpravo od nás. To, co jsme přejeli byla jen jedna z řek v tomhle údolí. Dobře, kouknu se, kdy ji budeme křížovat. Aha, tak tentokrát se Lenka strefila. Tak jak to teda je? Aha už to vidím. Jsme na špatné silnici. A vidím i jak k tomu přišlo. Při zajižd'ce pro plynové bombičky jsem musel nějaké trasové body odmazat, aby nás to netahalo zpátky na start. A asi jsem udělal vícekrát, protože průřezní body jsou pryč a chce to po nás jet skrz Udine čemuž se snažím vyhnout.

OK, napravit to lze, pojedeme kus, a pak odbočíme vlevo, znovu přejedeme řeku, zajedeme k ní, vykoupeme se a vypereme. Tak tolik plán.

Dařil se až k tomu odbočení. Následovala jízda tunelem a tam Standovi vypadla láhev z rámu rovnou pod zadní kolo. Nestalo se nic. Jen musel v tunelu zastavit. A to, jak víme, je velmi nepříjemné a dost nebezpečné. Počkali jsme na něj venku. Je tu strašné horko.

A pak jsme dalších pět kilometrů vyhlíželi, jak se dostat k řece. K ní jsme se výsledně po svízelné cestě dostali, ale k vodě ne. Prostě tam nebyla. Jen kamení, písek a tu a tam ostrůvek zeleně.

Tak to je teda blbě. Pojedeme dál a uvidí se. Otřesným terénem a v závěru prudkým kopcem jsme se vrátili na silnici.

Pořád je horko, ale přibývají lesy kolem a taky výškové metry. A jeden zález do lesa se mi díky mapě zalíbil. Mají tam modrou. Zastavili jsme a jdu na průzkum.

Ano, prameniště tam je, ano potočiště taky, ale voda žádná. Tak nic.

Plahočíme se vedrem dál. Pak se terén změnil a začali jsme klesat. Koukám kam nás navigace požene, protože se mi vyloženě nelíbí, že tohle klesání budeme muset zase někde nastoupat. A hele, je tu odbočka

a za ní modrá, v jednom místě oteklá, linka. Jenom, potíž, jedeme velmi svižně a odbočka je velmi blízko. Klika je, že kolem nic nejede, a tak jsme celkem divoce odbočili. A hned ještě jednou, následně končí asfalt a pokračuje kamenitá lesní cesta. Je tu cítit vlhko a chládek. A máme to.

Luxus. Tůňka s protékající vodou a místo na spaní. Tak něco takového jsem opravdu nečekal.

Po koupeli a vyprání jsem podnikal přípravy na spaní. Byl jsem ve chvíli sundávání slunečních panelů, když tu mi ostrá bolest odebrala sílu a vládu nad tělem. Nesmím spadnout na Mašinku, nebo se zřítí se mnou na zem. Pád se mi povedlo odklonit, ale zem se přibližuje sakra rychle. Tak co dál? Asi by to chtělo nedopadnout na kolena a vůbec na velké klouby. Je tu kamení. Vrací se mi možnost ovládnutí. Nakonec z toho byl prudký a nepovedený dřep. Co to sakra bylo! Aha ještě není po všem. Bolest se vrátila, ale už vím, kde udeřila a proč takovou silou. Prostě jsem si hnul se žádama. Nemůžu se ani pohnout. Tak přesně tohle mi ještě chybělo. Tak a co teď? Pokud se správně pamatuju, vyvezl jsem nějaké jedy. Kromě protitlakových pilulí by tam měl být i Valetol. To všechno by mělo být v pravé technické kapse zadních bágů. Ale jak se k tomu dostat? Jsem na čtyřech v pozici, kdy mě nebolí nic. Ale stačí malá výchylka je to na chycení. Tady musím zvlášť obdivovat hrdiny, kterým chybí půl těla a přesto splní své poslání a pak jsou zachráněni. Ze mě tedy hrdina nikdy nebude, když se mnou stačí nešikovně pohnout a je po mně. A to mě přivádí na myšlenku co dál. Díky vzniklé situaci dnes bude vařit Lenka. A tím pádem musí do pravé technické pro ešus a vařič. A když už tam bude,

jistě mi ráda podá pytlík s pilulemi. Pravda, dost mi vadí její výkřiky o tom, že mi budou volat první pomoc a záchranku a že Expedice končí a další nesmysly. Nicméně činnosti pokračují a tak jsem se dočkal vytoužených bílých koleček. Hned dvou. Než zaberou, pokusím se řízeně upadnout do lehu. Tahle pozice je dost nepříjemná a namáhavá. Pád se podařil. Než Lenka uvařila, zabrala léčiva a tak se můžu velmi opatrně pohybovat. A také vím, co mě to vlastně bolí. Je to napravo, v oblasti mezi lopatkou a kyčlí a trojúhelníkovitě to směřuje k páteři. Pokousím se tuhle svalovou skupinu nepoužívat. Jde to teda sakra blbě.

Máme po večeri a musím přiznat, že jsem zcela vysílen. Z posezení také nebude nic, protože nikdo nekoupil víno. Tak dobrou. Snad budu zítra použitelný.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Valeriano	51	517	72	16,2	39 - 20

Ráno 10.8. sobota

Noc byla šílená. Pominu teď patálii se žádama. Je tu jiný problém. Po příjezdu jsme sice udělali běžný průzkum, ale hlavně jsme se už už viděli v tůnce. Nevšimli jsme si vzdálené siluety kostela za roštím. Poprvé se ozval když jsem se nemohl hnout a čekal až zabere Valetol. Při prvním úderu zvonu jsme se lekli. Pak se ceremonie opakovala co půl hodiny. Utěšovali jsme se tím, že to na noc vypnou. Nevypnuli. A tak já nespím, v tichosti si užívám bolení a čekám od vyzvánění k vyzvánění, za poslechu Lenčina chrápání. Ostatní to měli s pravidelným budičkem.

Dig.

Další šílená noc, silné zvonění každou půlhodinu v noci, to jsem ještě nezažil. No, všechno je jednou poprvé. Ani prášky na spaní nepomohly, tak se těším na polední pauzu, že to spaní trochu doženu.

Sar.

Po jednom vyzvánění v půl, a intenzitě světla odpovídající ránu, přestáváme předstírat spaní. Probíhají obvyklé ranní činnosti. Tedy u ostatních. Mně každou chvíli záda připomínají, že ne tak hrrr. Pěkně pomalu, piánko s dopomocí ostatních. Nasypal jsem do sebe další dvě pilule a čekám jestli zaberou. Mezi tím máme zabaleno a jsme připraveni k odjezdu. Tak teď se ukáže.

Dnes začínáme do kopce. Především si to jedeme vyřídit s tím kostelem a pak to chce Allimentary (obchod s potravinami) na doplnění vody. Tak kopeček nahoru byl poněkud prudší, ale dali jsme ho. A to i já. Překvapilo mě, že o zádech vůbec nevím. Tak snad je ještě mám.

Kostel stál v celé své nevinnosti na vrcholu kopce a dělal jako by nic, a tak jsme ho nechali být.

Krámeček byl kousek dál a teď už se není na co vymlouvat a jedeme. Začíná to dobře. Dolů.

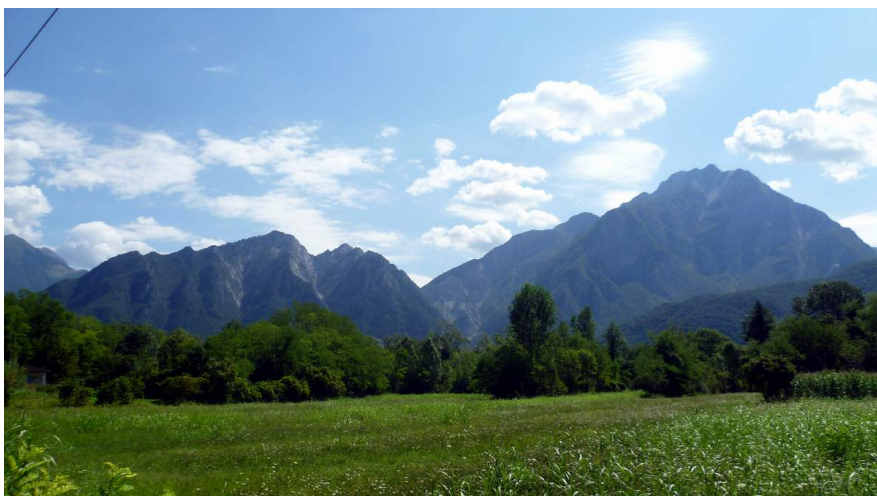
Jsme v horách, s poměrně náročným terénem. Poznává se to podle toho, že tu Talíáni v houfích lítají na odlehčených kolech. A že my jedeme

správně se pozná podle toho, že na křižovatce se jedou hrabošit do nějakého dalšího kopce, zatímco my jedeme sami po rovince krásným zeleným údolím. Nikde nikdo, auto zhruba jedno za deset minut.

Ani vedro sem nemůže a máme lehký chladivý vánek z protisměru. Je to krásné a trvá to dlouho.

Pak se silnice trochu zavlnila, proběhla mezi baráčky a ocitli jsme se nad řekou Tagliamento ve které se chceme už druhý den vykoupat, ale nedaří se nám k ní dostat. Ani zde to nepůjde. Ale jede se dobře, a tak se někde řeka a silnice jistě potkají.

Potkaly. Po deseti kilometrech při nízkém přemostění. A hele ono se to tu používá. Je tu cestička dolů k vodě. Tak šup tam. A ano, to je ono. Je to tu šutrovité, ale k vodě se dá dostat snadno. Přehodili jsme se do plaveckého a hurá do vody.

Je chladná. A to o dost víc než včerejší tuňka. Leč velmi příjemná. Dlouho jsme se chladili, ale už je čas na další přesun.

Vyhrabali jsme se cestičkou zpátky na most, přejíždíme jej a jsme na přímém ostrém slunci. Věci na nás okamžitě uschnuly a je nám horko. A dost dlouho bude. Teď jsou silnice nekryté vegetací. Pokračujeme po trase. Dost se to tu od mého posledního přejezdu změnilo. Především tu nebyla tahle široká krásná hladká silnice s odstaváky po obou stranách. Navigace říká něco o tom, že vlevo. Jo vidím to je tam stezka. A ano je to původní silnice jen přeznačená pro cyklisty. A je tu i pár stromů, takže jízda je v jejich stínu o dost snesitelnější. Akorát je sobota a chtělo by to nakoupit, protože odpoledne se tu nepracuje. Zeptali jsme se a bylo nám řečeno, že kousek po hlavní. Nějak jsme se nemohli dohodnout, jak to ty ženský myslely. Dokonce jsme i špatně odbočili. Pak jsme se ale vydali po hlavní, že tam někde dál bude vesnice...

Hned za zatáčkou je supermarketoviště. A poznávám ho. Je to to modré, kde v roce 2003 kolo slečny Marcely spadlo na nohu paní Marčelle. Tak hybaj nakupovat, ať můžeme jet.

Nakoupeno, pivem ochlazeno a teď chceme na stezku vedoucí po bývalé trati. Nebude to jen tak. Navigace ji nevidí a všechno vedoucí

domnělým směrem je slepé. Ale kdesi vpravo zmizela celá skupinka cyklojezdců. Standa to odhalil. Je to nájezd na onu stezku. Vypínám navigaci. Furt dokola jak kafemlejnec opakuje “Otočte se a vraťte se na trasu”. Tohle poslouchat nebudu. A jedeme.

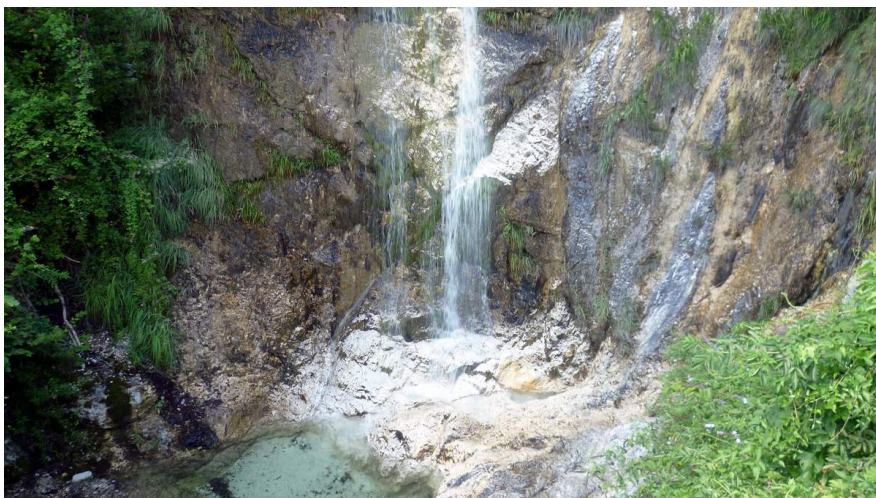
Dál nějak není co zaznamenávat. Kolem je to horsky pěkné, povrch stezky je hladký, stoupání v promile,

cestou tunely, kde se krásně chladíme.

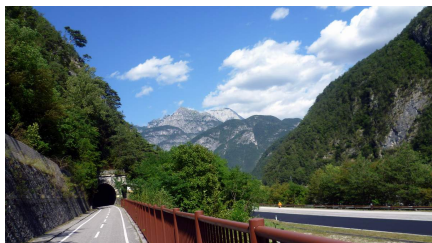
Tu a tam děláme zastávky na odpočinek a poznání – třeba vodopádů –

také nás povzbuzují, abychom se z toho nepo.....

nebo, že by to mysleli jinak?

výhledy jsou uchvacující,

a najednou je slunce nízko, a už tolik nehřeje, Tunely zhoustly a části stezky mezi nimi jsou ve stínu.

Jeden z tunelů nám připravil nepříjemné chvíle. Asi uprostřed nefungovalo osvětlení. A aspoň mě to silně rozhodilo. Najel jsem na středovou čáru a snažil se jí držet. Výstraha sice funguje, poziční světla jsem zapnul, ale stejně nevidím nic. Nejspíš to bude celodenním oslněním. A co hůř, dost dlouho trvá, než nahmátnu čudlík hlavního osvětlení. Mezi tím nekontrolovaně kličkuju. Je to velmi nepříjemné. Světlo se rozsvítilo a je po problému. A to až na konec tunelu.

Tunel skončil, všechno jsem pozhasínal a vyjíždíme do dalšího tunelu. Ten je dlouhý a osvětlený automaty. Před námi se rozsvěcí a za námi zase zhasíná. Efekt je úžasný.

A jsme venku. A konec stezky po drážním tělese. Dig.

Cyklostezka z Resuitty do Pontebby cca 50 kilometrů vede po bývalé železniční trati a je přímo vzorová a dokonalá. Je mimo jiné součástí cyklotrasy Alpe Adria a velmi často popisovaná v různých zprávách cyklocestovatelů. Pro mne zážitek, který nemá asi konkurenci na celé letošní expedici.

Sar.

Žene nás to dolů na silnici. No, co naplat. Kousek před námi je město a tam se stavíme na jedno chladící, a rozhodneme se, co dál. Jmenuje se to Ponttebba.

No dobře tak byly dvě chladicí. A na Standu prásknu, že spucoval velkou vaničkovou zmrzlinu. A od teď hledáme spaní.

Motáme se po stezkách mezi dálničními náblížkami, silnicemi železnicí a řekou. Od navigací nabízeného jsme se odchýlili a jdeme polní cestou. A výsledek se dostavil. Máme. A to i s koupelnou.

Akorát se k ní musí přes „dvůr“

(má se na mysli celkem daleká pouť pěšky přes kamení a vegetaci) a v noci si užijeme hluk z dálnice. Jo, a bonus. Zase tu vyzvánějí.

Vyzkoušeli jsme koupelnu. Je zase studenější. Ale žiletky to pořád ještě nejsou. Dali jsme chladit víno, rozložili ležení, po sousedsku pobýli, poklábosili, okolí se obdivovali

víno vyslopali, mandličky sežrali a dobrou.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)	
Ponttebba	40,7	585	73	15,2	42	- 18

Ráno 11.8. neděle

V noci byl relativní klid. Dálnice se uklidnila, čímž vynikl hukot řeky a půlhodinové vyzvánění kostela. Ale jinak byla pohoda a spalo se celkem dobře.

Snídáme, balíme a zase na cestu. Pokračujeme po železničním svršku jako včera. Jenom jedeme podstatně pomaleji. Zato jsou tu hezčí scenérie. A chvilka jedeme i dolů. Nejede to špatně. Jsou tu i tunely. Jenom jezdců je nějak víc než včera. Těch protijedoucích. Že by to bylo nedělí?

Pořád jedeme v klidu a zvolna. Párkrát stoupáme, někdy i klesáme a kilometry celkem svižně ubíhají. Až tu na palubě skočilo 20 dnešních kilometrů a vjíždíme do Tarvisia. Oproti předešlým jízdám jsme zde

opravdu jednoduše a bez námahy. Dříve se jezdilo po silnicích a ty se houpaly a stoupání bylo sakra znát.

Potřebujeme nakoupit. Sice za chvíli vlezeme do Rakouska, ale ani tam nemáme poněti, jak mají supermarkety otevřeno. Sjeli jsme ze stezky a chvíli se motali městem až jsme našli Maxi Market. Sice jsme nakoupili, ale obchod sám je velká bída.

Máme nakoupeno, posvěčili jsme a pomalu pojedeme.

Zase jsme najeli na stezku a jedeme hlavně dolů. Pěkně to upaluje, krajinou skoro stejnou jako máme u nás. Pak prudký vyhoup k silnici a jsme u ústí silničního tunelu a stezka zde končí. Do tunelů kola nesmějí. Budeme muset použít silničku vpravo, vedoucí okolo kopce s tunelem. Ta se hodně vlní. Všemi směry. A jako lahůdku tady mají pasti na mamuty v podobě malých brodů. A jeden takový Standa nedal. Nějak mu to tam uklouzlo a najednou byl na zemi. Pomohl jsem mu se vymotat z pod kola a zdá se to být na tu bídu dobré. Má odřený loket a trochu koleno z venkovní strany. Ani já neskrývám potíže. Bylo to tak nečekané, že jsem nestihl podržet a zůstal stát dva metry za brodem bez možnosti se rozjet. Díky tomu jsem měl možnost rychlé pomoci Standovi. Po ošetření jedeme dál.

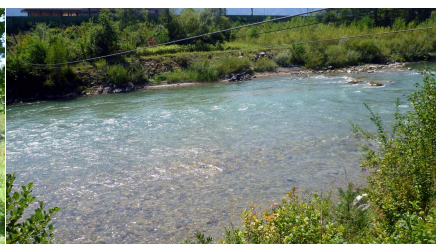
Ted' mnohem opatrněji. A pak to začalo být z kopce po pěkných stezkách, tak upalujeme.

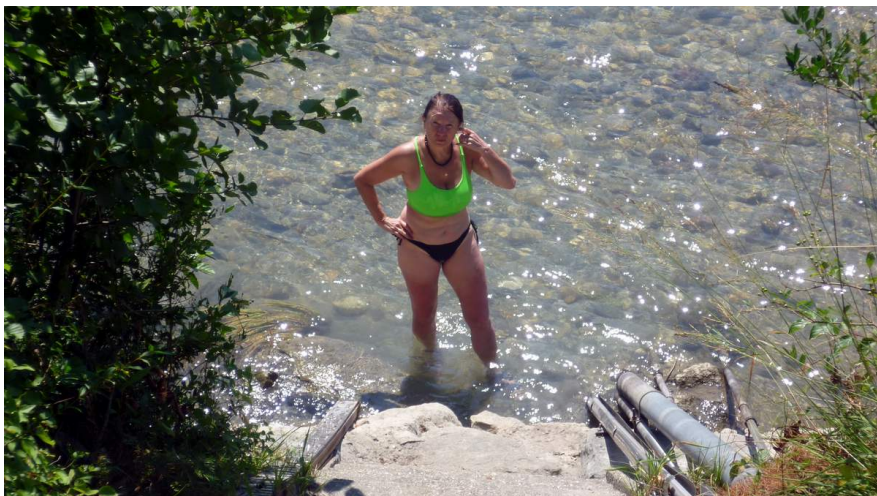
Zastavujeme po sedmi kilometrech na hranicích. Ale jen kvůli fotce. Pak pokračujeme na Arnoldstein.

Pořád dolů a pořád po krásných stezkách. A 7 kilometrů před Villachem to přišlo. Navigace nás navedla do slepé uličky. Naštěstí sem přijel i nějaký Rakušák a poradil nám jak z toho. Výsledek byl ten, že jsme se kousek vrátili a našli přístup k vodě. Dáme tedy polední pauzu.

Voda je asi tak teplá jako včera večer, není co řešit.

Po dvou hodinách cachtání a odpočinku s pospáváním zase jedeme. Třeba už do toho Villachu dojedeme.

Dojeli, prokličkovali a museli si odpočinout ve stínu stromu na autobusové zastávce. To vedro je zničující.

Vyjeli jsme z města a asi po kilometru jsem si všiml blýskavého odrazu slunce vlevo od nás. Tam mají být koleje, tak jakýpak odrazy a blyštění! Zastávka, mapa, a je to jasné. Je tam řeka Dráva a po břehu vede stezka. To poblýskávání jsou odrazy slunce na stříbrných částech

tamo se pohybujících velocipedů. Kousek od nás je podjezd kolejí a pak přípojka. Bez nejmenšího zaváhání jedeme tam.

Přestože je cesta šotolinová, jede se po ní skvěle. A tak až do konce etapy, s jednou zastávkou na dvě, jedeme po ní, až jsme zastavili u soutoku řeky Drávy a potoka Kreuzenbach. A tady je to místo.

Zase tu hlučí dálnice, ale přežít to půjde. Ještě počkáme až odtud zmizí dvojice, co tu má deku a skládací židle, a rodinka vedle nás, a je to tu naše.

Dig.

Toto bylo vzorově ubytování: voda a travník v rovině, lavička, kdo to dneska má???? , řečeno slovy klasika. Sar.

A tak se také stalo. Asi za hodinu je pryč dvojice, rodinka se stáhla k můstku a cosi podnikají s malým ohničkem. A tak jsme poseděli na lavičce, probrali světa běh nad kalíšky s dobře vychlazeným vínem a dobrou. Byl to ale dnes pěkný den.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (°C)
soutok Drávy a Kreuzenbach	52	655	70	16,5	39 - 19

Ráno 12.8. pondělí

Spalo se nad očekávání dobře. A jak tak pokračuje Expedice, jsme čím dál tím víc ořachlejší. Dnes jsme spali tak, že kola byla zaparkovaná okolo lavičky a my jsme měli ležák na špici soutoku.

Jenom k ránu se začala ozývat dálnice. A další dobrá zpráva, záda už mě neznemožňují pohyby. Sice to občas zabolí, ale už jen informativně. Tak, vstáváme, snídáme, balíme a pojedeme.

Pokračujeme v jízdě podél Drávy. Pořád po rovině, svítí slunce, postup je vynikající. Po pěti kilometrech zastavujeme v městečku Feistritz an der Drau v Bille. Proběhl nákup, porovnání cen (je tu poněkud dražší), svačinka, a jedeme.

Pohybujeme se po opuštěné silnici, která už nevede po rovině, ale drobně se vlní, pořád svítí slunce a je teplo. Pak jsme se napojili na dálkové cyklostezky a pořád se jelo na jedničku.

Dojeli jsme do města Spital, kde se mě navigace pokoušela vyvést aprílem. Nepovedlo se. Odhalil jsem to a navedl nás správně. Teď jedeme chvíli po hlavní č.100 a to příjemné není.

Gmünd. Obkroužili jsme kruhák a za ním je uzavírka. Naštěstí je rozkopán jen protisměrný pruh a mají tu kyvadlový semafor. A kousek za ním Spar. Další drobný nákup. Voda a pivo. A zase jsme připraveni k jízdě.

Začalo to nepěkným vyhoupem do levé zatáčky.

A jsme na hlavní silnici. Teď nějakou delší dobu pojedeme po ní. Je označena jako SS 99.

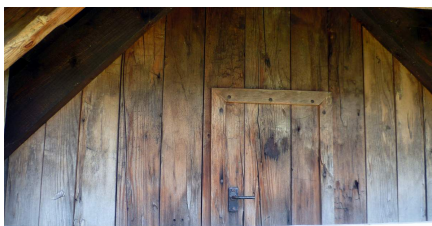
Za pár kilometrů je tu odpočívadlo. Na odpočinek dobrý, na oběd brzo. Vyřídilo se pár telefonátů, přičemž Standa prodal po telefonu použitý boiler, a popojedem.

Silnice se značně vlní, začíná to být namáhavé.

Za pár kilometrů a asi hodinu jízdy je další odpočívadlo, a to rovnou u budovy banky. A je tu také dostupný potok se svižně upalující vodou. Tak tady bude polední pauza.

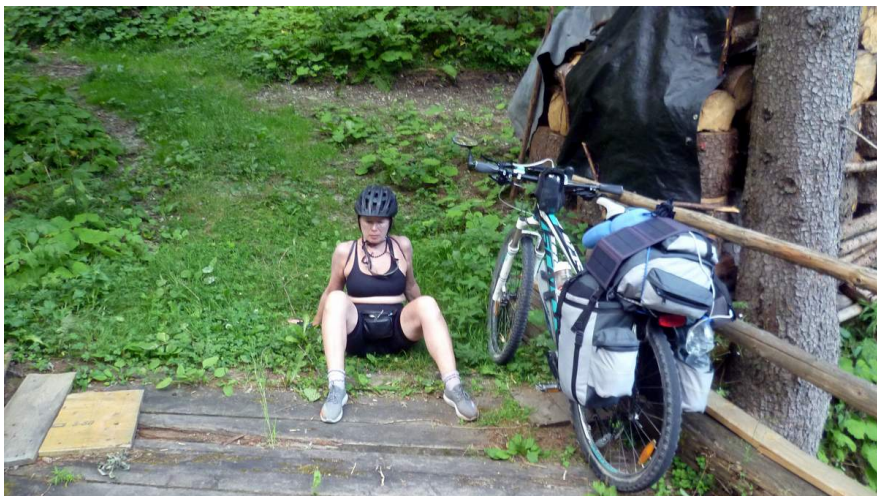
A byla. Oběd, odpočívání s posilujícím spánkem a v mém případě i koupáním. Voda je sice kalná, ale chladná a příjemná. A jak jsem se zmínil, pěkně upaluje. Vlezl jsem do proudu a rukama se zabořil do písečného dna. Během okamžiku mi písek, který byl nesen proudem, zcela zavalil obě ruce, a tak jsem se nemusel vůbec namáhat držet se. A ještě jeden efekt má písek valící se s proudem vody, takzvaně mě opískoval. Pro ty, kdo neznají termínus techniků - opískování je technologický proces, kdy se proudem písku o vysoké rychlosti neseným tlakovým vzduchem, nebo kapalinou, odstraňují nečistoty z kovových materiálů. Třeba staré nátěrové hmoty, u zámořských lodí také nánosy mořských plžů, mlžů a řas z kýlů a kormidel. Ze mě to odradlo vše, co na mně ulpělo za poslední dva dny. Je to velmi příjemné.

Když jsme se cítili odpočatí, zase jsme se dali na cestu. Ale nejdřív dotankovat vodu u místního čurí muri z kamene, kde píšou, že “Trinen waser”. A ještě trocha kultury, je tu poněkud velký model chalupy.

A to se všemi detaily. Tak a můžeme jet.

Znepokojuje mě stoupání. Zatím je nepodstatné, ale kousek pod vrcholem kopce tyčícího se vpravo od nás, jsou mohutné sloupy a na nich spočívá těleso dálnice. A tu máme někde v dáli na její úrovni křížít. Tak doufám, že ji podlezeme a bude to. Jinak je jízda namáhavá a ničí nás vedro, protože několikrát děle odpočíváme.

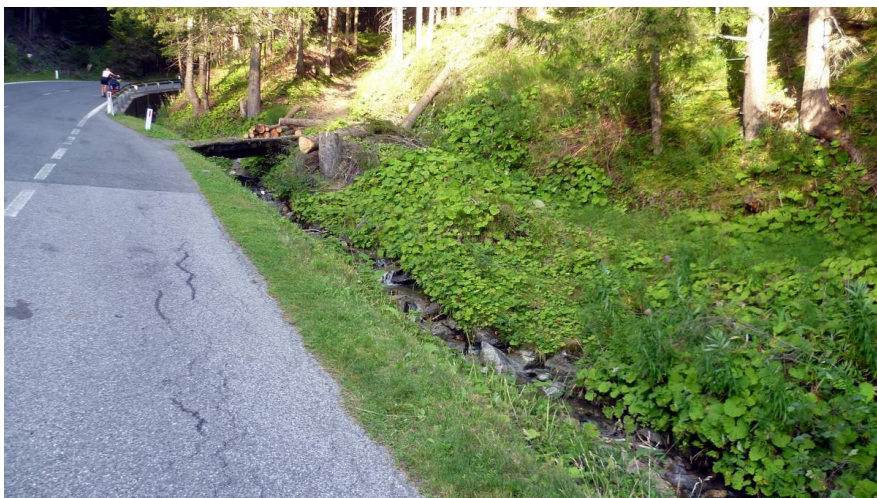
Zastavili jsme v nějaké dvoubarákové vesnici, v krámě dotáhli nákup na finál, dali si pivo a zase nahoru.

Pořád je vedro. A nastal první okamžik, kdy kola strkáme. Blbý je, že já vím kam. Jak jsem se zmínil, vpravo od nás jsou převysoké pilíře a na nich dálnice. A teď se mapa netají tím, že musíme na její úroveň a pak zatáčíme do hor, kamsi vysoko nad ní.

Zdolali jsme asi 500 metrů tlačáním a Lenka prohlásila, že to nebylo tak strašné. Netajím se tím, že bude hůř.

Sklon kopce momentálně dovoluje jízdu. Za několik kilometrů jsme ve vesnici Mühlbach, kde jsme výškově na úrovni dálnice, křížíme ji, a také spoustu nájezdů, a začíná hrůzička.

Ještě asi tři kilometry jedeme a pak už to nejde. Je 18 hodin, slunce se může přetrhout, jak se nás snaží usmažit, stín žádný, nebo malý. Děláme časté zastávky a sklon se stále zvyšuje. A to až tak, že se velkým úsilím pohybujeme velmi pomalu vpřed. Říkám-li pomalu, mám na mysli 2,6 kilometrů za hodinu a místy i pomaleji. Samozřejmě pěšmo a své naložené miláčky dřeeme nahoru.

Odpočíváme stále častěji. Naštěstí už slunce zapadlo za kopec a okolní teplota se začíná snižovat. Teď už odpočíváme každých cca 100 m. Síly ubývají, nespokojenost roste.

Konečně. Jsme nahoře. Je 20 hodin 17 minut. Jmenuje se to tu Katschberg, výška 1641 m n.m. Opravdu strašné.

Odpočíváme a rozhlížíme se kolem. Je tu řada hotelů a rozcestníků, kde jsou hlavní cíle sjezdovky. Jak to tak v horských střediscích bývá. A ano, i pár tras pro letní pěšáky. Není tu nic pořádného k vidění, nedá se tu na volno nic koupit, odpočítat jsme, tak co tady. Pojedeme tedy dolů, a to pomalu, a budeme hledat místo na spaní.

Tak ta jízda jede špatně. Je to hodně dolů a po pár desítkách metrů začínají smrdět brzdy. Zastavujeme asi po kilometru. Je tu u silnice odbočka, závora a hromada klád. Bohužel špatný terén. No tak tady ne. Ale necháme vychladnout brzdy. Standa neodolal a sáhl si na kotouč. Byl velmi překvapen teplotou a už věřil, že budeme muset dělat chladicí zastávky. Popojeli jsme a uviděli haldu klád. A kde jsou klády, tam je vjezd do lesa.

Je tomu tak, ale na nocleh nevhodné. Ještě kousek dolů a máme. Je to jakýsi podivný travnatý nevýrazný nájezd. Tak šup tam. Jo, to je ono.

Postavili jsme ležení a u vlnka probrali co jsme právě zažili.

A protože za kopcem burácí bouřka, dotáhli jsme plné doupě. A pak zmožení únavou odpadli.

Ne tak jiní. Nemám představu, jak dlouho jsem spal, než mě probudil vrtulník. Tak to tu ještě nebylo. Dálnice jo, motorkáři jo, hřmějící voda jo, rambajs z továrny jo, zvony z kostela jo, ale vrtulník ještě ne. Letí pomalu a mnohokrát tam a zpátky. Podle zvuku to nebude nic velkého, jako že by pod pláštěm noci něco velkého přepravovali nahoru. Tohle je něco menšího. Můžou to být záchranáři, kteří termokamerou někoho hledají, nebo hasiči hledající zárodky požárů, nebo něco úplně jiného. Každopádně skoro hodinu tu poletují a dělají kravál, pak vše utichlo a usnul jsem. A znovu. Budí mě vrtulník. Teda ale to mě to nebaví! Zase asi hodinu a pak už je do rána klid a ticho.

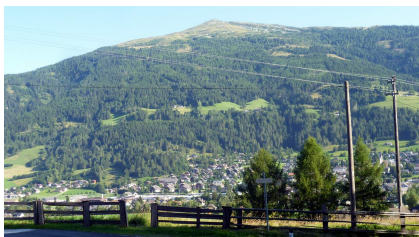
Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Katsberg pass	52	720	65	12,4	14 - 39

Ráno 13.8. úterý

Probouzím se teplotou akorát, světlem, nakloněnou karimatkou a úplně dřevěnou rukou na které si ležím. A jak se tak rozhlížím shledávám jak vzorně máme postavené doupě. Středy šňůr jsou fakt nad středem doupěte, křížové se kříží také kde mají, plachta je napnutá jedna báseň a hlavně suchá. Je to nádherný začátek dne. Tak jo. Snídat, balit, odjezd.

Tak sjezd do údolí byl velmi rychlý a místy dramatický. Náklon kopce mi připadal o dost větší než včerejší nahoru, tedy blahořečím tomu, že to nejedeme obráceně. Jede to dost rychle a je třeba brzdit a to celkem hodně. A tak za chvíli brzdy pískají a kolem nás se line smrad spálené spojky. Několikrát jsem na krátko zastavil, aby brzdy aspoň trochu zchladly, ale asi to nemělo valný význam.

A jsme dole. Potřebujeme nakoupit. Zejména vody na pití. Pokusili jsme se po cyklotrase zajet do města. Nevyšlo. Tak jedeme po hlavní a tam je Billa.

Nakoupeno, posvačeno a můžeme vyrazit. Nejdříve to jede jak z praku.

Krásná rovná i když hlavní silnice a podle očekávání se začíná zvedat. A neočekávaně je z ní odbočka na dálnici a za odbočkou jsme skoro sami. Kopec začíná být nepříjemný, ale dá se pomalu vyjet až nahoru. Lenka se hned ptá, jestli to je ten druhý vrchol a že to nebylo tak zlé. No, co na to odpovédět...

Jedeme dál. Ocitli jsme se v sevřeném údolí s krásnými scenériemi. Silnice se houpe s převahou dolů, Slunce pálí, stín nikde, nic nás nechladí, přesto se jde pěkně a postup je dobrý, nicméně na nejbližším odpočívadle toho času ve stínu zastavujeme. Co je hloupé, že celou cestu teče podél silnice krásný čistý potok, ale nedá se k němu dostat. A ochlazení by bodlo. Pokračujeme v krasojízdě. Silnice se začíná nenápadně zvedat. Zatím to pořád jede dobře. Jen to slunce připaluje.

A pak to za jednou zatáčkou přišlo. Ne, zatím ne stěna, ale viditelná změna náklonu. A už to není taková paráda. Kolem je to pořád pěkné, ale ať dělám, co dělám v postupu vzhůru mi to nepomáhá. Velmi pomalu postupujeme a nejednou přišla velká úleva. Vsunuli jsme se do galerie. Je tu chlad a vlhký vzduch postupující pomalu proti nám. Nezdálo by se to, ale aspoň mně se šlape o poznání lépe. Nejedu rychleji, ale s menším úsilím. Po opuštění galerie je to zase špatně. Ale v dohledu je další, tak do toho.

A jsme uvnitř. Pocity stejné. Tahle je delší a končí výjezdem do stínu skal. Ještě kousek jedeme, ale pak už to opravdu nejde. Stali se z nás pěší turisté. A tak střídavě jdeme, tlačíme a odpočíváme, a tak pořád

dokola. Co mě opravdu zarmoutilo, že jsme na plném slunci obcházeli kilometr dlouhou zavřenou galerii.

Na jejím konci ve stínu mocně odpočíváme. A pak dobývání vrcholu.

Velmi pomalu a namáhavě tlačíme asi dva kilometry a pak je tu slavobrána s nápisem Obertauern. Ale stoupání pokračuje. Teď bych chtěl vidět to pako Kluse kterej vymyslel text písně, “když nemůžeš přidej víc”. Takovej člověk nikdy nebyl ve stavu, kdyby už nemohl. Jenom kňučí při první námaze.

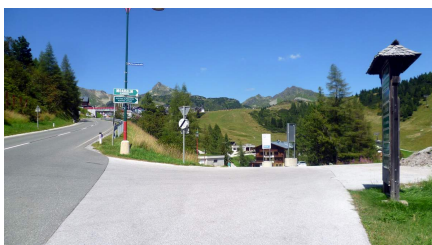
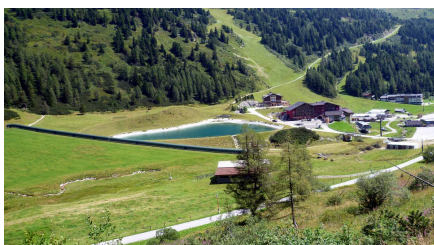

Pořád strkáme kola až konečně jsme ve městě.

A mají tu Billu. Bohužel Již 15 minut zavřenou. Je 13:15.

Dig.

Jsme ve výšce 1740 m. n.m. což je můj rekord na těžko. Na Katschberg mi to připadalo horší, protože jsme jeli z menší nadmořské výšky, ale oba vrcholy daly zabrat. Sar.

Chvíli jsme odpočívali a pak se dohodli na sjezdu a nákupu někde kde to půjde. A pouštíme to dolů.

Snažím se nepustit Mašinku přes 65 km/h. Jde to špatně. Brzdy smrdí, našťastí silnice tuto jízdu umožňuje. Jen v jednu chvíli mám na chvostě elastíka který využívá mou jízdu a mocný vzdušný vír, který svým průjezdem způsobuju. Klidně bych ho nechal, jenomže párkrát zamanévroval tak, že to se mnou začloulalo, a tak jsem se ho zbavil. Pustil jsem brzdy a po chvíli prudce zalehl do řídítek a v zrcátku sledoval co se stane. A bylo to jako na těch záběrech kdy paragáni společně volným pádem letí a pak jeden z nich zatáhne za šňůru a otevře se mu padák. Oproti ostatním zmizí prudce nahoru. Tak to se stalo právě teď. Když se mi zdálo, že už mě nedohoní, přibrzdil jsem na obligátních 65 a pokračoval dolů. Pak se náklon začal zmenšovat a po nějaké době už nebylo nutné brzdit, a ještě velmi dlouho vůbec šlapat. To bylo krásné. Ale bude třeba počkat na ostatní. A koukněme, jak to krásně sedí. Vidím zastávku autobusu se stínem. Ani nemusím brzdit. Mašinka setrvačností dojela až sem.

Za nějakou dobu přijeli Lenka se Standou a pokračujeme v jízdě. Za několik chvil pohodové jízdy přijíždíme do města Radstadt. Zastavujeme u obchodu. Mně název nic neříká, ale jsou to potraviny. Nakupujeme vodu do plného stavu, něco k jídlu a jedeme někam odpočívat.

Pojedeme po břehu řeky Enns a jak to půjde, zastavíme. Navedl jsem nás na stezku a pomalu hledáme. A podle předpokladu, k vodě se nedá dostat. Ale je tu chatička se stínem, a tak na hodinu spočíváme zde. A za hodinu jsem vykoukl do směru kam máme odjed a pohled se mi vůbec nelíbí. Údolím zleva postupuje temné fialovo. Pokusíme se tomu ujet.

Držím nás na stezkách a zkratkách mezi nimi. Postup je vynikající. Slunce je již za mraky, a tak se jede ještě lépe. A když jsme minuli dálniční přípojky, jsme na silnici č.99 skoro sami.

Jsme zase v sevřeném údolí, silnice zvolna klesá. Zato za zády nám hřmí a v zrcátku se tu a tam zableskne. Hledáme kam zalézt. Je to tu úplně špatně. Hodně silniček, podle vrstevnic na mapě, vede klikatě ostře nahoru a na koncích je vždycky nějaká stavba. Jednu jsme precí jen zkusili a dojeli na první rozbočení. Vlevo je vidět velmi ostrý kopec nahoru a mezi stromy vykukuje střecha. Tam nemá smysl zajiždět. Ale ani doprava ne. Tady je to nahoru jen kousek, ale je tu značená budova hned za ohybem. Lenka tam chce. Přednesl jsem ji situaci. Nedbala na to a vydala se tam. Nešlo ji zastavit. No, co dělat. Než aby se zase ztratila, pojedeme s ní. A jak jsem v mapě viděl, tak bylo i ve skutečnosti. Dojeli jsme na dvůr nějakého domu. A hned z něj vyšel pán s dotazem, co tam chceme. Lence dalo velkou práci mu vysvětlit, že nejsme patrička zlodějů z Balkánu a aby na nás nevolal ozbrojené složky. Otáčíme a kopcem vzhůru místo opouštíme. Nechci... NE! Chci říkat, že jsem to říkal!

Vrátili jsme se na hlavní a pokračujeme dolů. Za námi je pořád rámus a světelná show jako na diskošce. Spadlo dokonce pár kapek. Vpravo jsou nějaké garáže, nebo co to je. Zajeli jsme tam a zbytkům kapek tak unikli. Lenka našla na předpovědi, že tato krása bude zde trvat do 22 hodin. A možná déle. Tady tak dlouho zůstat nemůžeme. Musíme popojet, dokud neprší. Co na to mapa? Prý je kousek před náma jeden silniční ocásek. Bohužel zhusta křížuje vrstevnice. Nic lepšího kolem není. Odbočili jsme tam. Hned skončil asfalt a dál je to po šotolině. A navíc opravdu hodně do kopce. Tlačíme kola a Standovi připomínám, že se nám právě zúčtuje překonávání něčeho podobného v Posázaví. Jenom cosi zavrčel a statečně tlačil dál.

Tak a konec nemá to cenu. Stoupání je šílené a kolem je to na všechny starny nakloněné. Tady bychom stejně nepostavili ani hrad z písku. Otáčíme to dolů. A najednou to tam je. Naprosto neviditelná travnatá zarostlá cestička kamsi po úbočí. Jdeme se tam podívat.

Není to dobré. Cesta je sice jakž takž vodorovná, ale je úzká. Sem doupě nedostaneme. Blesk a zahřmění. Aha, asi bychom si měli pospíšet. Ještě kousek po cestě. Je tu betonový můstek přes potok a za ním plácek. Pro doupě malý, ale Standa se stanem se tam vejde. A co s náma? Standa se mě snaží přesvědčit, že doupě nějak namačkám na ten můstek. Nelíbí se mi to. Na jedné straně je zábradlí, tam doupě vyvážeme, na druhé straně není nic. Navíc by to chtělo, aby byl můstek o metr delší. Další zahřmění a první dešťové kapky. Dobrá, právě jste mě přesvědčili.

No takovej běs jsem ještě nikdy nestavěl. Vpravo dobrý. Tam je to zăbradlí, ale vlevo, tedy u mě není nic. Mústek je betonovej a tak bez sbíječky do něj kolíky nezatluču. A přestože s sebou vleču kde co, sbíječku jsem opravdu nevyvezl. Přetahujeme plachtu přes místo ležení a ostatní zařídíme pak.

Takže abychom si ujasnili statiku celého díla. Na pravé straně je Lenčino kolo přivázané k zăbradlí kotevníma šňůrama a oběma levýma křížovýma. U mě drží kotevní šňůry jen hmotnost Mašinky s bagáží. Pravé křížovky jsou uvázány za místní ostnatou vegetaci. Plachtová oka nejsou fixována vûbec. V mezích daného jsme napnuli plachtu a každou chvíli vylěvali lavory, které se v plachtě tvořily a v mezidobí jsme zařídili interiér doupěte. Navíc, abych podpořil stabilitu díla, sundal jsem přední bagáž a za řídítkovou kotevní šňůru ji v celé své hmotnosti pověsil na vnější stranu řídítek. Nelíbí se mi to, ale víc se udělat nedá. Standa dostavěl stan a zalezl. Prší. Všude je mokro, kapky narážející do plachty dělají rámus a k tomu všemu se nekoná večerní poležení u vína. Tak dobrou.

Technická data:

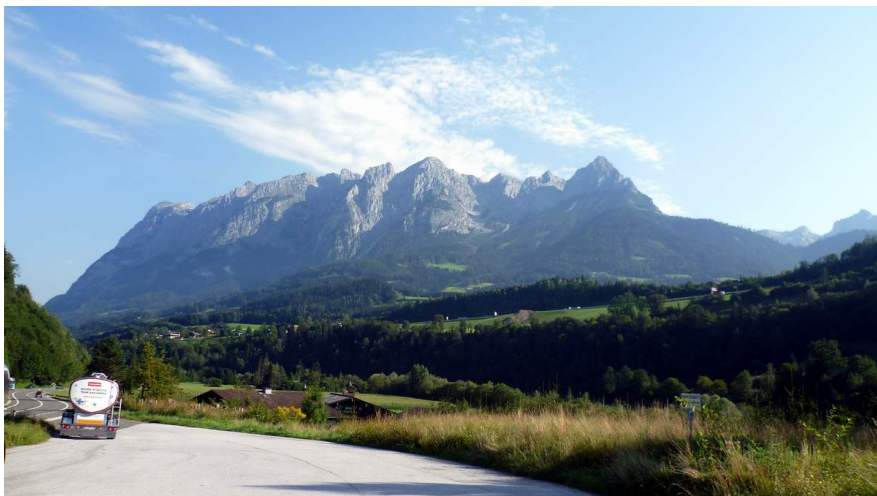
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Huttau	68	796	76	14,9	38 - 19

Ráno 14.8. středa

Noc proběhla na tu bídu klidně. Pršet přestalo, vlak na trati pod námi jsem zaregistroval jen jeden, vstávalo se celkem dobře. Ani jsme neutrpěli namočením. Snídáme, balíme a pryč odtud.

Prvních 8 kilometrů bylo z kopce. Příjemného. Ani jsem nešlápl a rychlost se sama držela do 30 km/h. Pak jsme dojeli na křižovatku a tady končí naše oblíbená silnice č. 99 a mění se na 159. A je frekventovaná. Co je však pozitivní, je pořád z kopce a kolem jsou nádherné horské scenérie.

Touto pohodou jedeme asi 20 kilometrů až do města Golling an der Salzach. Tam jsme šli nakoupit a posvačit a cestou ven se muselo do fakt blbýho stoupání.

V nepřehledné zatáčce při zařazeném 1 - 1 mi spadnul řetěz a zamotal se do středu. Rázem je za mnou kolona aut a město zablokováno zácpou. Vytlačil jsem Mašinku nahoru na náměstí a ve stínu začal opravovat. Ostatní někde zmizli. Je to zase pěkněj voprúz, ale mám to a můžu jet.

Pohybuju se pomalu a koukám kudy z tohohle ven. A při pohledu do zrcátka vidím oba kousek za sebou. Asi bych si měl zajít k očařovi. Přehlídnout dva hřmotné objekty opravdu zavání slepotou.

Od tohoto okamžiku jedeme po silnicích nekrytých pro slunce. Pořád se jede velmi pěkně ale slunce už zlobí.

A tak si tak jedeme, blíží se křižovatka, koukám na navigaci, jestli pořád rovně, na počítači kontroluju rychlost kvůli možnému manévrování, když tu oboje bez varování zhaslo. No co je zase tohle! Kousek dál je zastávka autobusu a u ní stín. Tam to vyřeším.

Zastavili jsme. Otevírám palubu a na první pohled je vše v pořádku. Dobrá, vyndám baterku z počítače a za chvíli ji tam vrátím. Baterka je venku. Piíííp! Naskočil telefon, v něm navigace a ukazuje jako by se nic nestalo. Nechápu. Vracím baterku. Piíííp!! Počítač běží. Ale je úplně vynulovaný. Zavírám palubu a jdu shánět údaje pro naplnění počítače. Standův se vynuloval už dříve, Lenka jej nemá nulován, kdo ví od kdy. Dobrá, zadávám, že jsme ujeli 50, rovnám čas a ostatní údaje a můžeme jet. A koukněme se, ono je čtvrt na jednu. Chtělo by to polední pauzu.

Nejdříve Standa navrhl zadní trakt Sparu, který je v dohledu. Průzkum ukázal, že to není dobrá volba. A tak jsme se sklonili nad mapou a dobře vypadající místečko našli a vydali se němu. A ano, je skvostné. Svítí sem slunce, zároveň je tu dost stínu, je zde přímý přístup do krásně čistého chladného potoka, prostě si nemůžeme přát víc. Lenka se rozhodla pro návrat do Sparu a nákup piva. Pěšky. No, jak chce. Je dost horko, obchod vzdálen cca 1500 metrů...

Se Standou zatím dáváme uschnout věci, které utrpěly bouřkou v noci na dnes, a pak si přepíráme věci na sebe, a hlavně jízdní rukavice. Po dobře vykonané práci drobně obědváme, přičemž si Standa chce ztěžovat na dnešního kuchaře, že mu předložil kejdu, která jde jen těžko pozřít. A nekrásnější část polední pauzy, jdeme si lehnout do stínu.

Mezi tím přichází Lenka a cosi vypráví a s čímsi čaruje. Ale to už se mi míchá do jiného příběhu a tím se pozná, že usínám.

Horkóóó! Slunce se otočilo a já jsem mimo stín. Tak to by nešlo. Přezouvám se do plavek a jdu se položit do potoka. Jak osvěžující. Ale pohoda a nicnedělání končí, bylo by nanejvýš vhodné popojet.

Tak jedem. Měním trasu a místo po hlavní jedeme podél řeky Salzach. Sice tím nějaký ten kilometr ztratíme, ale vem to anděl.

Jede se báječně. Chvílema po šotolině, většinou po asfaltu. Řeka je neustále do pěti metrů od nás horizontálně, avšak kolem tři metrů vertikálně. Navíc je za svodidlem. Díky včerejším bouřkám a deštům je úplně kalná a pěkně upaluje. Ani nějak nemáme chuť na koupel.

Pár kilometrů a je tu Salzburg. Je strašné horko, a to navzdory tomu, že jsme u vody a ve stínu vzrostlých stromů. Je tu odbočka do centra a proto porada. Jet tam, nebo ne? Standa tam nechce vůbec, já jsem tam na vykřičených místech byl, Lenka prý také ale dávno, takže by tam chtěla. Nejeli jsme tam. Zvítězil rozum nad horkem v ulicích a množstvím turistů. Místo toho je kousek dál Spar a v něm vaničková zmrzlina a pivo. Jako kompenzace prohlídky Salzburgu dobrý, né?

Tak jo, jedem na trasu a po ní vstříc novým zážitkům.

Výjezd z města je otravný. Všechno je hlavní, plné aut a do kopce. Ale jiná silnice naším směrem není. Projeli jsme největším dopravním uzlem nadělali přestupků, že by to bylo na odebrání šesti řidičáků a jsme z města venku. Ne však z hlavní. A co víc je to tu do kopce. Při jedné z odpočívacích zastávek ve stínu na lavičce jsme se Standou bedlivě prohlíželi mapu a hledali kudy jinudy k jezeru Ragginger See, kde to chceme zapíchnout.

Našli jsme. Ještě kus po hlavní a pak vlevo a po silničkách... Ještě jsme se stavili ve Sparu na pivo s posezením na křeslech z pytlů s rašelinou a ochlazení uvnitř prodejny a pak po stezce vedle hlavní na onu odbočku.

Teda to je úleva. Ano, horizontálně se to tu houpe, ale jede se fantasticky. Co je méně skvělé, za námi je na obloze fialovo slézající z několika hor a údolí. Jeho předzvěst, bílé mraky, zakryly slunce. Na jízdu dobré ale pro hledání noclehu celkem frustrující. Kam oko dohlédne je

všechno do detailu upravené a přehledné. Tady se nezašijem.

Dojeli jsme k jezeru. Není to dobré. Všechno kolem vody je soukromé. Pokračujeme v jízdě, bouřka se pomalu přibližuje a furt nic. Pak Standa našel v mapě kemp. Tak jo, aspoň jednou budeme někde oficiálně, a navíc se zázemím. Dojeli jsme tam.

Tak ne. Je to karavan kemp, recepce už má zavřeno, pro nás nevhodné. Standa našel u druhého jezera, Lugginger See, jakýsi zelený pás. Jedeme tam. Cestou jsme minuli utečenecký tábor čmoudů. Stanový. No potěš. Pak jsme použili zakázanou cestu a vjeli do zeleně. A ony jsou tu značené cestičky. Tak to je velká krása. Jedna z nich nás navedla přímo k vodě. Tady se cachťá rakouská rodinka. 4 děti a dva dospělí a jedna otrávená náctka. Děti rádi ve vodě, dospělí jen tak popocházejí po kolena ve vodě, náctka leží pod stromem na lavičce a celému světu dává ostentativně najevo, že je trapnej. Je neuvěřitelné, jak to mají náctky na celém světě stejné. Děcka jsou jak utržená ze řetězu. Vyrážíme mezi ně.

Teda ta voda! Krásná průzračná a teplá. Ani se nám z ní nechce. Ale to hřmění je stále blíž. Ukončili jsme to a jen jsme odrazili k odjezdu, padly první kapky.

Aha, už je to tady. Takže odskok do lesa a hledat místo. Je tu, ale blbě. Sice rovné a kryté stromama, ale všude fůra malých pařezů. A mezi ně se nevejdeme. Už dávno prší, ale rozumné místo jsem zatím nenašel. Kliká je, že ty stromy déšť ještě zadržují. Nic, nějak to narolujeme sem.

Postavili jsme další z parodií na doupě, a to v době, kdy už pršelo.

Naštěstí to stromy nad námi zadržovaly, a tak jsme to nějak

splácali. Blesky šlehají tak často a intenzivně, že na vnitřní práce v doupěti nepotřebujeme osvětlení. A zvukové efekty? Kam se hrabe Czechtech. A vypadá to, že se tu prohání víc bouřek najednou. Trochu pofukuje vítr a nadouvá plachtu, čímž se stará o to, aby se v ní netvořila jezera. A trvá to a trvá, v tom kraválu a blejskání se nedá spát...

Je po všem. Jen padají kapky ze stromů a je úplná tma. Povečeřeli jsme bonbóny (více se prostě udělat nedalo) a hotovo.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Moorbad-Aug	50	884	85	13	38 - 19

Ráno 15.8. čtvrtek

Ráno je OK, všude mokro, snídáme balíme odjíždíme.

Vymotali jsme se ze zeleně a na silnici. Je zataženo, první desítky metrů jsou do kopce. Ku podivu zatím dobrý. A pak se to zlomilo a jedeme dolů. Bohužel po hlavní. A jak se tak rozkoukávám, mám pocit, že se té hlavní až zas tolik držet nemusíme. A skutečně jsou tu krásné vedlejšky, kde nic nejede a není to tu do kopců. Jen se tu a tam musíme na hlavní vrátit, protože vedlejšky dál nevedou.

A tak se tu a tam stane, že projíždíme městečko.

Chtělo by to doplnit zásoby. Zejména vody a pití. A ejhle, mají zavřeno. Všude. Co se sakra děje? Že by nějaký svátek? To by tak ještě chybělo. Další vesnice. Všechno zavřené. No kruci! Vylezlo slunce a začalo být nepříjemné. Pokračujeme jak jen to jde po vedlejších. Velmi se mi to tu líbí. Standa se při jedné ze zastávek rozhlédl po krajině a velmi vážně pronesl: “Standa je nejvíce spokojen”. Hmm, není sám. Tak aspoň že tak. A tak si tak jedeme, kilometry odsejpaj, kolem je to pěkné, a protože na počítadle to ukazuje 40 zdolanych kilometrů dáme pauzu. A to hned na lavičkách u opravdické pumpy v nějaké pidi vesnici.

Během odpočinku se rozpoutala debata, jestli mají svátek i v Německu. Jestli jo, bude to blbý. A kde jsou vůbec ty hranice? Podle mapy jsme přímo na nich.

Tak jo, jedeme je přejet. A opravdu, asi za kilometr je vodní dílo s elektrárnou a lávka přes Inn. Tak a jsme v Německu. Přesněji ve spolkové republice Bavorsko. Jede se pořád úžasně. Až do nějaké vesnice, která je úplně celá rozkopaná. Zastavili jsme u hospůdky a dali pivo. Je horko. Servírka, a asi i majitelka, je příjemná, a tak si dáváme ještě jedno. A z piv, která jsme doposud vypili, patří k těm lepším.

Po odpočinku jedeme dál. Už se nejede tak dobře. Jsou tu kopce. Ne dlouhé, ale nepříjemné. Sjezdy jsou pořád ještě delší. Máme půl jedné, na počítači píšou že 50 kilometrů je za námi, stálo by za to udělat polední pauzu.

Stalo se. Ležíme u silnice ve stínu, děláme si oběd, odpočíváme. S Lenkou máme knedlíčkovou polévku. Standa cosi vypráví, že včerejší nechutnost nařadil nějakou polívkou a bylo to vynikající. Ted' lenošíme.

Tak, budiček, pojedeme. Oprava. První část jdeme. Kopec je moc příkrý. A vedro rovněž nepřipouští nějaký přehnaný výkon. A nahore nasedáme a tři kilometry jedeme dolů. Krásné. Pak odbočka, smyčka, a zase horkem nahoru. Přijeli jsme na kraj nějakého městečka. A je tu drobná úleva. Další jízda pokračuje podzemními garážemi. Nóó, je to tu opravdu rozsáhlé, hlavní průjezd vede celkem ostře nahoru a dlouho, ale je tu chládek. Nahore se nám ani nechce ven.

Zase horko. Lenka ihned po opuštění garáží zamířila k fontáně uprostřed kruháku a začala se v něm ráchat. Stejně jako u nás se to oficiálně nesmí. Což u nás to vem čert, ale tady by to mohlo být za poněkud větší obnos. Kromě toho v těchto ozdobách voda cirkuluje furt dokola, akorát ji tu a tam doplnějí a přidávají trochu chlóru. Ani bych nechtěl vidět protokol o rozboru vody.

Stojím sice ve stínu, ale je tu horko. Tak pojedem.

To by však vyžadovalo vyjet na slunce, a navíc je tu kopec nahoru. Co mapa? Prý když kousek po cestě šotolinou, pak lesem a na silnici, lze horké utrpení o dost zkrátit. Odhadem o 6 kilometrů. Tak do toho.

Zalomili jsme to do lesa, kde je chládek a velmi dobrodružný povrch, a po chvíli se vrátili na silnici. Je pořád do kopce, ale ve stínu. Stejně to vedro ubíjí.

Vjeli jsme do městečka Bad Griesbach Im Rottal.

A dost! Zastávka na chladící pivo! Zaparkovali jsme v nějakém vjezdu a šli naproti pod horké slunečníky. Do mě vjely dvě. Mezi tím přijeli majitelé nemovitosti, kterým jsme se nacpali do průjezdu. Smekám před nimi. Copak dostat ven Standovo a Lenčino kolo není problém, ale vycloumali ven i zabrzděnou Mašinku. Tak jo, pojedem.

Pořád je vedro, kopce nahoru se množí, ale také krásných sjezdů je dostatek. A tak jedeme až mi to na palubě ukázalo 70 kilometrů právě dosažených. Chtělo by to kouknout se po nějakém spaní. Zdánlivě to vypadá na nepatrný problém. Ale ukazuje se, že zdání klame. Dalších 10 kilometrů jedeme velmi pomalu, zkoumáme kdejaké roští, ale pořád nic.

Nakonec jako vždycky máme. Pro ležení a spaní naprostý ideál. Jenom je sem vidět ze stezky a to hodně. Postavili jsme kola, zakurtovali je, dali ležák, navečeřeli se, uspořádali sousedskou (fľaška vína a keců jak od Palackého) a jakmile padla tma, zalomili to. Tak dobrou s kobrou.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Knadlarn	60	966	81	16,7	41 - 15

Ráno 16.8. pátek

Ráno bylo všechno na povrchu mokré. Vypadá to na rosu. Tak jo, jsme vzhůru, zvolna probíhají ranní činnosti.

Opouštíme louku a rozjíždíme se po stezce. Zatím dobrý. Po pěti kilometrech drobného houpání zastavujeme na nepravidelný nákup a svačinku. Slunce právě vylezlo a začíná peklo. Copak když se pohybujeme po rovině, nebo z kopce, dá se to uchladiť. Ale jakmile zpomalíme, nebo jdeme pěšky je to k zbláznění. Navíc jsme na jedné zastávce právě do kopce, kde jsme tlačili přišli na to, že máme větrík v zádech s rychlostí právě takovou jako když jdeme. Tedy když stojíme malinko chladí, když jdeme nechladí.

Pomalu postupujeme vpřed. Kde to jen trochu jde, odkláním nás z hlavní. Je to opravdu strašné.

Terén se zlomil a jedeme převážně dolů. A celkem to upaluje. Projíždíme jednu vesničku za druhou, vůbec nevadí, že je silnice hlavní, protože teď, krátce po poledni tudy nikdo nejede. Má to jedinou pihu na krásu. Sjíždíme k Dunaji a za ním to zase bude otřesné.

Vilshofen an der Donau. Jak to má dlouhý název, tak malá je to prdel. I když pěkná.

A tady je to místo, kde je v širokém okolí jediný most přes Dunaj.

Také podle toho vypadá. Je plný aut a na jeho konci je křižovatka se semaforem. Tam chceme doleva.

Po odbočení jsme na krásné, kryté silnici ve stínu a jede se skvostně. Vlevo od nás je cyklostezka. Někde jsme minuli nájezd na ní, ale teď si blahorečíme. Stezka je na prudkém slunci, nikde ani stíneček.

Za nějaký ten kilometr doprava zhoustla a tak dávám bedlivý pozor, jestli by se přeci jen nedalo na tu stezku sjet. A dalo se. A zas to jelo krásně po rovině, jen to slunce...

Samozřejmě všeho do času. Zase začíná stoupání. Máme kliku v tom, že silnička vede lesem ve stínu a provoz je na nule.

A jako na většině prudkých stoupání jdeme pěšky. Jde to špatně, blbě a mizerně. Z mapy vím, že musíme zdolat kótu Ochsenberg 648 m.n.m., která je do dálky nedaleko.

Zdá se, že jsme nahoře. Je tu celkem dlouhá rovinka a pak sjezd. Je velmi pohodlný. Nemusí se nic dělat a rychlost se drží kolem 26km/h.

Vyjeli jsme z lesa a je tu zase výheň. A nic nepomáhá, že jedeme dolů.

Zastavili jsme v nějaké vesničce s krámkem, že dáme jedno. Zavírali, a tak jsme tam vpadli a brali to co mělo na sobě nápis beer (pivo). Paní za náma hned zavřela. Popošli jsme na lavičky na návsi a dali krátký odpočinek s tím, že kousek dál bude polední pauza. Dopili jsme a jedeme. Tentokrát dolů a bylo by fajn mít padáky. A přijeli jsme na hlavní. To není dobře. Naštěstí je tu odbočka do pole se stromořadím rovnoběžným s hlavní. Akorát tak 3 metry nad ní, protože tato se prudce svažuje.

Upadli jsme do stínu stromů, malinko pojedli, Lenka nechce vařit, protože je to moc práce, přestože jsem jí dovezl všechno až sem. Slastně uléháme k polednímu klidu.

Budí mě horko a mravenci. Tak dobrá, popojedem. Vrátili jsme se na silnici a ta začala klesat. Na jednu stranu skvělé, na druhou stranu ztrácíme výšku. Klesání se stalo velmi prudkým. Dobrá, nechávám

Mašinku ať dělá, co umí. A uměla 65. Avšak je třeba krotit vášně. Podle mapy dojedeme na křižovatku a tam bude potřeba dát ostrou pravou. A ta je za... Moment, je tu spojka na tu silnici, kam máme odbočit. A u ní vyhnout pro autobus. Takže brzdy a nepřejet to.

Ok, stojím. Ostatní jsou kus za mnou. Pochopili a zastavili. Za nimi je kolona aut. Že by se neodvážili předjet? Ne, je to jinak. Z auta jedoucího za Lenkou se vyklonil spolujezdec, něco nahlas říkal a ukazoval na Lenku. Pak zalezl a kolona aut se rozjela. Lenka se otočila dozadu a začala sprška vyjmenovaných slov. Nevidím tam a nechápu. Pak vyšlo najevo, že postrádá solární panel. Aha, no tak to je blbý. Kopec je pěkně dlouhý a jestli spadl ve vyšší rychlosti určitě se poškodil. A jestli spadnul do silnice, je už teď několikrát přejetý. Nemá smysl se pro něj vracet. Poučení? Ne, neznamená to jezdit pomaleji, ale znamená to věci pořádně přidělávat a během jízdy tu a tam zkontrolovat. Tak jo, popojedem.

Zkratka, kterou jsem našel je úžasná. Oplývá však jedním vážným nedostatkem. Je to asfaltová stěna. Velmi pomalu a namáhavě ji zdoláváme tlačáním. Do toho se nás slunce snaží uškvařit. A ani po zdolání to není lepší. Je to pořád nahoru a to hodně. Opačným směrem je to dolů a daleko. Takže jsme ušetřili nejen nějaký ten kilometr, ale i výškometr. Hurá a sláva. Jenomže před náma je značka, na ní piktogram “volume doprava” a číslo 9%. Pod tím dodatková tabulka 2 km. No potěš hodiny.

Jdeme a tlačíme velmi statečně. Ztratili jsme tím přes půl hodiny. Ale pěkný to tu maj...

Pak dokopec skončil a začal padák. A jak tak padáme, všiml jsem si vlevo krámu. Brzdy a k němu.

A hle, je to krám velkokrám plný chlastu. A nakupuje se tu po basách. Potřebujeme doplnit hlavně vodu. Tu také mají. Tak nic. Ty čísla na cenovkách ani neumím přečíst. Dali jsme aspoň pivo. To měli v chladicí vitrině jednotlivě. Vypili jsme ho na zdraví místních slepic.

Pak jsme popojeli níž a tam je konečně poctivý supermarket. Nakoupili jsme a jedeme dál. Malinko jsem šáhnul do trasy a dál pojedeme po hlavní. Jednak už nemáme na to šplhat po nějakých horských přemiích a jednak je pátek podvečer a silnice je prázdná. A vyplatilo se. Kousek jsme nastoupali a pak až do Regenu jedeme hlavně dolů.

Při průjezdu městem mě rozčílili. Měl jsem tady vymyšlenou zkratku, díky které bychom město prakticky vynechali, a oni tam dali velkou železnou bránu a zamkli ji. No nic, pojedeme přes město. A jsme venku. Slunce pořád pálí, ale jedeme po rovině, a tak to nějak jde. A pak je před námi kopec nahoru. Prudký a po hlavní, kde provoz neutichl. Nelíbí se mi to. Takže další úprava, objedeme kopec z druhé strany. Podle vrstevnic půjdeme asi pěšky, ale bez provozu. A stalo se. Dokonce je velká část ve stínu.

Nahoře je vesnice a v ní mi to ukazuje, že máme překřížit hlavní a jet naproti po stezce. Vítám to. No, a to už mi to na palubě ukazuje, že denní kilometráž je za námi, a tedy hledejme nocleh.

Ano, stezka je velmi příjemná, znaky noclehů jsou přítomny, ale noclehy samotné ne. Vždycky je něco špatně. A tak popojiždíme a hledáme, až jsme našli. Krásný plácek v lese kousek od stezky. Tak to je on. Rozestavili jsme ležení, navečeřeli jsme se a naposledy na této Expedici poleželi u vína a oříšků. A povídali si hlavně o projetých místech, kde to bylo parádní a kde úplně ne, a pak se setmělo a jdeme bydlet. Tak poslední dobrou noc.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Tausenbach	62	1038	72	12	37 - 18

Ráno 17.8. sobota

Noc byla úplně klidná. Silnice ztichla, nikde se nic nepohnulo. Ráno nastávají obvyklé procedury. I když poslední. Dneska nás čeká

zmáknout závěrečných 20 kilometrů, ale do nechutných kopců. A pak vlak a domů. Nějak nevím jestli se mi chce...

Tak jedem. Najíždíme na stezku a začínáme dolů. Vůbec se mi to nelíbí, protože to co sejdem budeme muset zase nastoupat. Podle dostupných dat jsme 620 m.n.m a máme být 800. Máme výborný mezičas, slunce je dneska schované za mraky, teplota je 15°C, není moc co řešit.

Projeli jsme Zwiesel. KONEČNĚ! Konečně jsem se dočkal slavnostního přijetí. Praporky na celé hlavní ulici, uklizeno, jenom to zase nedotáhli. Výrazně mi tu chybí na chodnících davy s mávátky, transparenty a třepetalkami. Ale tohle je první slibný krok.

Projeli jsme městem a navigace radí jak po stezkách. Jsou místa kde se mi to nelíbí, a tak jedeme po silnici. A tak se to pořád střídá, ale pořád mi nějak chybí ten kopec nahoru. Pak nás navigace poslala na stezku rovnoběžnou s hlavní. Na mapě vypadala dobře. V reálu lesní cesta plná kořenů a kamení. Aha tak to ne. Zpátky na silnici a už nebudeme experimentovat. Provoz skoro žádný, kvalita silnice vynikající, je pod mrakem, není důvod to měnit. Akorát mám zařazeno 3–5, pálíme to 16kou a nějak to netáhne. Že by tohle bylo to stoupání? Už jsem tudy jel, ale takhle si to nepamatuju. Á změna. Je tu mokrá silnice. Ale neprší. Zato vypadá, že projíždíme mrakem. Jinak se jede neuvěřitelně dobře. A tak v zajetí myšlenek na nesmrtelnost chrousta je tu najednou cedule Česká Republika - 1000 m. Cože?! To jako už jsme tady? Asi by to chtělo počkat na Lenku. Nějak ji v zrcátku nevidím... A je tu hranice.

Začalo ojedinele kapat. Jedna kapka zasáhla displej navigace a ta se zeptala, jestli navigovat od začátku. Než jsem stihnul zareagovat přepnula se na začátek trasy. Tak na tohle nemám nervy. Hned vedle nás je stezka a vede směrem, kde předpokládám nádraží. Ohnul jsem to tam a nedali jsme to. Závěr k nádražní budově je tak do kopce, že musíme pěšky. Ale jsme před ní.

Dříve byla dělená na Německou a Českou. Prostředkem nádraží vede státní hranice. Dneska tady neobsluhuje nikdo nikoho. V nevyužitých prostorách je Infocentrum pro turisty. Německé vlaky zastavují na jižní straně, české na severní. Na české straně je třířádkový displej, kde jsou napsány odjezdy vlaků. To je všechno.

9 16		ABFAHRT ODJEZD DEPARTURE			
Zug / Train Vlak	Nr./No. / Transp. Číslo / Doprav.	ZIELSTATION / DESTINATION CÍLOVÁ STANICE	Über / Via Směr jízdy	Zeit / Time Pravidelný odjezd	Gloss. Verspätung Track Zpoždění Kolej min
Os	7547	KLATOVY	Zelená Lhota	09:17	
R	763	PRAHA-SMÍCHOV	Špičák	10:17	
Os	7549	KLATOVY	Špičák	12:17	
Os	7551	KLATOVY	Špičák	14:16	
R	775	PRAHA HL.N.	Špičák	16:17	

Připravili jsme bagáž na sundání,

a sledovali, jak vlak ČD do Klatov bude na příjezdu o 15 minut opožděn. A co teprve na odjezdu.

Ani v ohlášeném zpoždění nedorazil. A když pak přijel, čarovali s přepražením lokomotivy dalších 15 minut, a to už hlásili zpoždění našeho vlaku, který zde úplně stejně přepřahá 15 minut. Tohle všechno nechává Lenku naprosto netečnou, protože nechala u nádražní budovy rozkramařené kolo i s bagáží a někde courá.

Začíná pršet. Přesunuli jsme se do skleněné budky zastávky, převezli tam Lenčino rozkramařené kolo, a čekali co bude dál. A bylo. Vlak přijel s 20ti minutovým zpožděním. Lidi z něj vyjuchali do deště. Jakmile přestali překážet, začali jsme nakládat. A jak jinak, je to ten debilní vagón kde se kola ukládají uprostřed. Vrata určená k nakládkce

tam sice jsou, ale nikdy je nikdo neotevívá. Nicméně jsme tu sami, času je dost, a tak v klidu nakládáme. A to už i s Lenkou, která se odkudsi zjevila.

Máme to. Venku celkem hodně prší.

Vlak se rozjel. Ne nejrychleji ale jede.

Standa našel na telefonu v aplikaci Můj vlak seznam zastávek, kterými rychlík pojede. Zvláště ho rozveselil název Hojsova Stráž - Brčálník. A také Zelená Lhota a další. Podle tohoto má vlak hustší zastávky než metro. Ještě by to chtělo koupit jízdenky a tím legalizovat náš pobyt zde. Jsou tu totiž nějaké rezervace a mně se nechce být vyhozen. Jak z háků na kola, tak ze sedadel. Po telefonu se to Standovi nedaří. Zastavujeme na zastávce a je to tu. Dva kolisti a už se podivují nad obsazeností háků a hned na to jejich míst námi. Sedají si jinam s tím, že kdyby je chtěl někdo vyhodit, vyhodí i oni nás.

Přišla štíplístková a začal koncert prstů na displeji drážní jízdenkové mašinky. Asi má trénink z mobilu. Nicméně se úkol zdařil, máme lístky pro nás i pro kola a to až na Smíchov, kde vlak končí. A tak sedíme, hovíme si sledujeme deštivou krajinu za oknem, a koukáme, jak se vlak pomalu plní. Zastávek je opravdu jako v metru. Až do Plzně. Pak zřídly. Bližíme se k domovu a už si představujeme jak se naložíme do vany, jak nasypeme kompost z bagáže do pračky, jak si sedneme do křesla...

“Vážení cestující. Vzhledem k výluce na trati v úseku Beroun – Praha Radotín, končí tento vlak jízdu ve stanici Beroun. Do zastávky Praha Radotín je zavedena náhradní autobusová doprava.” Co to jako má bejt!!! Jak to, že nám o tom štíplístková nic neřekla? Vždyť jí muselo být jasné, že nás žádná náhradní doprava nikam dopravovat nebude, a přesto nám prodala lístek až na Smíchov! Teda ta má kliku, že se vlaková četa v Plzni vyměnila. Ta by si teď vyslechla!

Přichází pan průvodčí, aby všem upřesnil, že to není žert a že v Berouně tenhle vlak fakt končí. Probíhá mi hlavou spousta řešení jak se dostat z Berouna do Prahy, včetně toho, že to dojedeme. Pak z průvodčího vypadlo, že o víkendu jezdí po jedné koleji osobáky, v týdnu rychlíky. Ale, že osobák na náš rychlík čeká jen omezeně minut. Ale při pohledu na nás se mu nás sželelo, vzal telefon, zavolal dispečerovi a ten průvodčímu panťáku na Prahu, aby na nás počkal. Díky a ještě jednou díky.

Beroun. Vycloumali jsme kola i bagáž z vagónu, provizorně nastrojili a rozeběhli se k panťáku. Předek má už obsazený, a tak pádíme dozadu. Tam v posledních dveřích stojí průvodčí, a přestože výpravčí už vlak odpískal, nedal povolení k odjezdu. Nahrnuli jsme se dovnitř. Máme naházené všechno přes všechno, málem se sem nevejdeme. Zapadly za námi dveře a vlak se rozjel.

Průvodčí nám dal čas na vydýchání, pak si nechal předložit lístky a sdělil nám, že máme koupený Smíchov, ale tenhle vlak jede až na Hlavák. Mně Smíchov vyhovuje. Mám to až domů po rovině. Z Hlaváku je to přes dva nechutné kopce. Standa s Lenkou prodlužují na Hlavák. Jde to snadno, stačí ukázat lítačku.

Pak už se neděje nic zajímavého. Vlak jede normálně, několikrát čekáme na výhybnu na některém z nádraží oplývající více než jednou kolejí, a také mijíme slovnutný nádražní podnik Mašinka v Zadní Třebani, o kterém se píše v předchozích dvou zprávách.

Znovu se bavíme o tom, co bude až dojedeme.

Já třeba přesypu 14 dnů zrající kompost z bágků do pračky a pak zajdu u nás na pěší zónu do podniku Stella a dám si žebírka a pivo. A pak se uvidí.

A je tu Smíchov. Vystupuju. Loučíme se a tím to vlastně všechno končí. Vedro, nesjízdné kopce nahoru, padáky dolů, koupání v moři, jezeře, řekách, potocích a tůních, spaní v lesích, na polích i jen tak na cestách, chlazení pivy nevalných chutí, večerních rozprav u vína, nocích rušených hlasitými zvony, hučícími dálnicemi, hlasitým tokem vody v řekách... Tak zas příště.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	42	1058	20	13	13

Epilog:

Já to vidím tak, že to byla jedna z hodně úspěšných Expedic. Dojeli jsme, kam jsme naplánovali, viděli toho víc, než jsme naplánovali, párkrát jsme si i trochu hrábli, během čehož jsme zúročili například tlačení kol po šotolině do prudkého kopce v Posázaví, počasí nám prálo až moc - neustále a všeprostopupující horko, 3x nás hledala bouřka, dešti jsme unikli 3x (a 2x ne), vyzkoušeli jsme si, že doupě jde postavit i v těch nejnemožnějších podmínkách, vykoukali jsme se v moři, v jezeře, v několika řekách a potocích, oživilí jsme dlouho nepoužívaný a málem zapomenutý vynález sprchování pod PET lahvi, a nežili si zrovna špatně. A pokud Lenka správně počítala, přišlo mě to na $\pm 7\,000,-$ CZK.

Za sebe jsem velmi spokojen.

Dig.

*Náročně, horkě, suchě, mokře, zpoceně, rychle, pomalě,
atd. atd., dny mám za sebou a budu na ně rád vzpomínat, jako
na expedici se všim všudy.*

Sar.

Celková technická data:

Účast:

Tři co dvakrát přelezli Sněžku ...: Dig, Standa a
Lenka

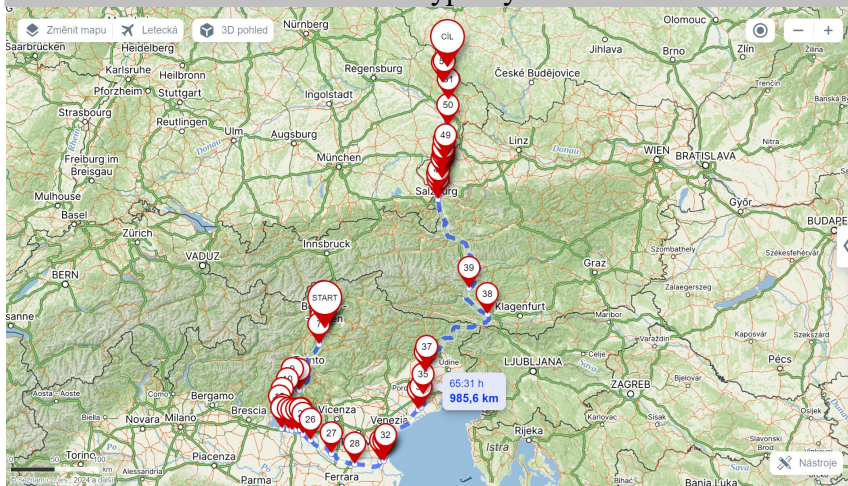
Oficiálně přiznaná
kilometráž

1058 km

Příště:

Daniely 2024

Trasa výpravy

Praha Florenc	Rovigo SR443	Savorgnan o okreska vpravo	Tarvisio stezka vedle SS13	Huttau B99	Veng im Innkreis použít GPS	Schofweg
BOLSANO	Villadose SR443	San Vito Tagliament o použít GPS	Unterthor I stezka vedle B83	Poham B99	Mining okreska	Freundorf odboč vlevo B533
Pacengo	Adria SR495, SP45	Valvasone SP1	Maglern stezka vedle B83	Pfarrwerne rřn B159	Frauenstei n přes most	za 4 km u bus zastávky ostrá pravá 2X
Catelnuoovo del Garda po hlavní	Loreo levá před podle řeky	San Giorgio de la Richinveld a SP1	Arnoldste in B83	Werfen	Ering okreska kruhák vpravo	Hagenleith ern okreska
Sona okreska	Tornova u řeky vpravo	Spilimberg o SP1	Furnitz B83	Tenneck B159	Malching použít gps	Kirchberg im Wald držet se vlevo
Lugagnano jednosměr ka, vpravo	Savanella d Adige přes řeku vlevo a podle ní, nejbližší vlevo	Gaio SP1	VILLACH použít GPS L37	Golling an der Salzach B159	Rotthalmun str	Stadthof sjet z hlavní
San Massimo jednosměr ka, vpravo	S.Anna SS309	Valeriano SP1	Toplitsch stezka podle řeky Kellerber g stezka podle řeky	Kuchl B159	Asbach	Ebertsried okreska
VERONA použít GPS	Chioggia požit GPS do přístavu	Pinzano al Tagliament o SP1	HALLEIN použít GPS L105		Schwaim okreska	Schleberg okreska
Palazzina po hlavní	Pellestrina rovně	Flagogna okreska podle trati, SP41	Feistritz an der Drau L42	Glasenbac h L105	Bat griesbach im Rottal	Ebenhof
Změna mapy	Lido	Peonis SP41	Spittal an der Drau použít GPS	SALZBUR G použít GPS před	St.Salvator	Weissenst ein pohlavní
San Giovanni okreska	Punta Sabioni SP42	Trasaghis SR512	GMUND B99	Lengfelden L101	Ortenburg použít GPS	REGEN použít GPS před

Palù okreska	Změna mapy	Braulins okreska podle řeky	Sankt Georgen B99	Elixhausen L101	Soldenau oktreska	Schweinh utt po hlavní
Opeano okreska	Cavallino	Bordano okreska podle řeky	Stranach - odbočit vpravo!	Obertrum am See L101	Zeitlarm okreska	Dreieck
Isola Rizza SP44	Lido di Jeselo	Pioverno přes řeku	Změna mapy	Mattsee L101	VILSHOFÉ N an der Donau použít GPS	Zwiesel použít GPS před
Bonavigo SP18	Jeselo okreska, SP42	Venzone SS13 podle trati	Mauternd orf B99	Palting L505	Hofkirchen projet po hlavní	Theresient hal B11
Minerbe SP500	Eraclea SP42	Portis SS13	Tweng B99	Schweiber L505	Neisslbach	Ludwigsth all B11
Bevilacqua okreska	La Salute di Livenza SP42	Carnia stezka vedle SS13	Obertaur en B99	Abern L505	Iggstetten okreska	Železná Ruda nádraží
Urbana po 1km vpravo	Sindaceale vlevo SP68	Resiutta stezka vedle SS13	Untertau ern B99	Pfaffstatt L505	Iggensbac h	
Altaura vpravo	Saggittaria	Casasola stezka vedle SS13	po hlavní Hoghen	Mattighofe n B147	Schollnach po hlavní	
Piacenza d Adige SP7	Portogruar o použít GPS	Dogna stezka vedle SS13	Altenmar kt in Pongau	Furth odb.vpravo na okesku	Riggerding po hlavní	
Ca Morosini vpravo přes řeku, hned vlevo	Bagnara okreska rovně	Pontebba stezka vedle SS13, levá přes trať	Sinnhub B99	Ansenberg okreska	Simmetsre ut použít GPS	
Lúsia podle řeky	Bagnarola SP28	Změna mapy	Eben in Pongau B99	Moosbach B142	Daxstein okreska	

Žlutě označené - synchronizační bod mezi mapami

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Standa (Sar), Dig (Dig), Kachna (Jak), Lenka (Lek),

Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Číslo rezervace: #3060729078

Při vaší rezervaci byly vygenerovány / bylo vygenerováno 2 jízdenky/jízdenek. Na osobu a cestu se vydává jedna jízdenka.

FLIXBUS		1 Sedadlo	Faktura #fllixital-3021109309 27.02.2023 13:43		
04.08.2023, 21:25 hod. Praha,,ÚAN Florenc	ZEMĚ IT DPH CZ DPH DE ¹ AT DPH	NETTO 3,75 Kč 7,20 Kč -- 4,38 Kč	SAZBA DANĚ 0 % 0 % -- 10 %	DPH 0,00 Kč 0,00 Kč -- 0,44 Kč	BRUTTO 3,75 Kč 7,20 Kč 14,23 Kč 4,82 Kč
05.08.2023, 06:40 hod. Bolzano South (Stazione FS)	Celkem			30,00 Kč Již zaplacené: Platební karta	
Přeprava osob přeměnou, na odpovědnost a na účat společnosti FlixBus Italia SRL, Corso Como 11, 20134 Milano, DIC:IT 08776680962 (zbochodník ve smyslu odst. 3(2) německého zákona o veřejné dopravě (PöbG)), zprostředkování společnosti Flix SE.					
Flix SE Friedenheimer Brücke 16 D-80639 München		Jednatel společnosti André Schwämmlein Daniel Krauss		Obvodní soud v Mnichově HRB 274912 Danový č. IT 08776680962	
				* Tato jízdenka není faktura k vyúčtování DPH	

FLIXBUS

1 Jízdní kolol

Fattura #fllxital-3021109306
27.02.2023 13:43

04.08.2023, 21:25 hod.
Praha,,UAN Florenc

05.08.2023, 06:40 hod.
Bolzano South (Stazione FS)

ZEMÉ	NETTO	SAZBA DANÉ	DPH	BRUTTO
IT DPH	28,59 Kč	0 %	0,00 Kč	28,59 Kč
CZ DPH	54,96 Kč	0 %	0,00 Kč	54,96 Kč
DE*	---	---	---	108,68 Kč
AT DPH	33,43 Kč	10 %	3,34 Kč	36,77 Kč

Celkem

229,00 Kč

Již zaplacen: Platební karta

Přeprava osob jménem, na odpovědnost a na účet společnosti FlixBus Italia SRL,
Corso Como 11, 20134 Milano, DIC-IT 08776680962 (obchodník ve smyslu odst.
3(2) německého zákona o veřejné dopravě (PBeG)), zprostředkována společností
Flix SE.

Flix SE
Friedenheimer Brücke
16
D-80639 München

Jednatel společnosti
André Schwämmlein
Daniel Krauss

Obvodní soud v
Mnichově
HRB 274912
Daňové č. IT
08776680962

* Tato jízdenka není
faktura k vyúčtování DPH

FLIXBUS

1 Jízdní kolol

Fattura #fllxital-3021109307
27.02.2023 13:43

04.08.2023, 21:25 hod.
Praha,,UAN Florenc

05.08.2023, 06:40 hod.
Bolzano South (Stazione FS)

ZEMÉ	NETTO	SAZBA DANÉ	DPH	BRUTTO
IT DPH	28,59 Kč	0 %	0,00 Kč	28,59 Kč
CZ DPH	54,96 Kč	0 %	0,00 Kč	54,96 Kč
DE*	---	---	---	108,68 Kč
AT DPH	33,43 Kč	10 %	3,34 Kč	36,77 Kč

Celkem

229,00 Kč

Již zaplacen: Platební karta

Přeprava osob jménem, na odpovědnost a na účet společnosti FlixBus Italia SRL,
Corso Como 11, 20134 Milano, DIC-IT 08776680962 (obchodník ve smyslu odst.
3(2) německého zákona o veřejné dopravě (PBeG)), zprostředkována společností
Flix SE.

Flix SE
Friedenheimer Brücke
16
D-80639 München

Jednatel společnosti
André Schwämmlein
Daniel Krauss

Obvodní soud v
Mnichově
HRB 274912
Daňové č. IT
08776680962

* Tato jízdenka není
faktura k vyúčtování DPH

BIKE BREAK S.R.L.
LOC. MASETO, 13

38010 SAN MICHELE ALL'ADIGE (TN)
PAP...VA 02332910229
348-5149508

DOCUMENTO COMMERCIALE
di vendita o prestazione

DESCRIZIONE	IVA	Prezzo(€)
2 x 5,00		
FK Chiara - 40 cl	10,00%	10,00
SUBTOTALE		10,00

TOTALE COMPLESSIVO 10,00
di cui IVA 0,91

Pagamento contante 10,00
Importo pagato 10,00

04-08-2024 10:47
DOCUMENTO N. 1479-0030

RT 99MEX069372

DETTAGLIO FORME di PAGAMENTO

CONTANTI

10,00

N. 165'4
SIETE SERVITI DA Riccardo

EUROSPAR
VIA G.MANCI 30/36 - 38122 TRENTO (TN)
Tel. 0461-262946
ASPING SERVICE S.p.A.
P.IVA: 00982800212

DOCUMENTO COMMERCIALE
di vendita o prestazione

DESCRIZIONE	PREZZO IVA
PANE BIANCO	2,29 B
MINI LEGAMI KNOOR	2,15 C
MINI LEGAMI KNOOR	2,15 C
MINISTRAT MAGGI 4P	1,39 C
MINISTRAT GNOC. MAGGI	1,39 C
MINISTRAT MAGGI 4P	1,39 C
PIZZA VERDURE	2,30 C
2,69 D	
MERLOT TREVENZIE	1,19 D
BIRRA KOZEL DARK	1,19 D
BIRRA KOZEL DARK	1,19 D
ACQUA VERA NAT L1.2	0,37 D
POMPELMO DESPAR	0,79 D
NUTELLA FERRERO 450	4,49 C

SUBTOTALE 24,97

ARTICOLI	
BOLLINI OGNI x 20	1
TOTALE COMPLESSIVO €	24,97
D: CUI IVA	2,82
PAGAMENTO CONTANTE	25,00
RESTO	0,03
IMPORTO PAGATO	24,97

B : IVA 4,00%

C : IVA 10,00%

D : IVA 22,00%

04/08/2024 13:28 DOC. N. 1293-0250

SERVER RT-531N301347
Eva: 07760002

FIRMA ELETTRONICA
th2B1m4g9d0Ym0akV2h2M4z0b0u077m03770m0h4-

DETTAGLIO PAGAMENTI:
CONTANTI

20

04/08/2024 13:28 AC-00

T.F. GROUP SRL
V. Gardesana, 1219 - Tel. 045.6290142
37010 TORRI DEL BENACO (VR)
P. IVA 04867560239

DOCUMENTO COMMERCIALE
di vendita o prestazione

DESCRIZIONE	PREZZO(€)	IVA
2 x 1.0 x EUR 2.00 SP		
SALA	4.00	L
1.700kg x EUR 1.00/Kg		
REPARTO ORTOFRUTTA	1.70	L
SUBTOTALE	5.70	
ARTICOLI 3		
TOTALE COMPLESSIVO	5.70	
DI CUI IVA	0.00	
PAGAMENTO CONTANTE	10.70	
RESTO	5.00	
IMPORTO PAGATO	5.70	

L: XVI Ventilazione IVA

05/08/24 17:30 DOC.1456-0269
RT 53MN2018370

*2742 0059/001/001 AC-*00

CONTANTI EUR 10.70

Spesa Intelligente S.P.A.
P.V. Via Stazione, 1
37014 - Castelnuovo D/G (VR)
P.I./C.F. 02416840235
Tel. Serv. Clienti: 045 7862000
www.eurospin.it

CASSA 2

DOCUMENTO COMMERCIALE
di vendita o prestazione

Descrizione	IVA	EURO
BEV.LAT.ESPRES.250ml	VI*	0,99
TORTELL.CRUDO 500g	VI*	1,69
ACQUA FRIZZ. 1,5l	VI*	0,19
LATTE ITALIANO PS	VI*	1,15
ACQUA NATURALE 2l	VI*	0,1
YOGURT FR.BOSC 150	VI*	0,35
ACQUA NATURALE 2l	VI*	0,1
ARACHIDI SALAT.250	VI*	1,29
ACQUA FRIZZ. 1,5l	VI*	0,19
SUBTOTALE		6,27
SCONTO CENTESIMI		02

Totale Complessivo	6,25
DI CUI IVA	0,00
Pagamento contante	10,00
RESTO	3,75
IMPORTO PAGATO	6,25

*VI = Ventilazione IVA

06/08/2024 08:53
DOCUMENTO N. 00973-00016

SERVER RT: 96SR1001117
ECR: 02880002

nKcCtIK6WrIKDA0HC3Bhs3
P2VK5rFP6pT/bZUq/704M=

SV. 0016

CASSIERE 101050103

BONDI' MARKET
di Fiorentini Barbara
Via Largo di Rorai N.5
45017 LOREO (RO)
Partita Iva: 01528470295

DOCUMENTO COMMERCIALE
di vendita o prestazione

DESCRIZIONE		PREZZO(€) IVA
BEVANDE	2x0,70	1,40 L

GRAZIE PER LA PREFERENZA
a BUONA GIORNATA

Ns:00080 Pos:1 Op:Master

TOTALE COMPLESSIVO	1,40
di cui IVA	0,00
PAGAMENTO CONTANTE	1,40
IMPORTO PAGATO	1,40

L: XVI Ventilazione IVA

07/08/24 17:51

00C.1230-0080

R7 96MK3022988

E'N' OSTERIA NAVIGLIO

SE.I.R. snc di Stefania Erdmann
Via E. Groppo 5
45017 LOREO (RO)
P.IVA 01596160299

DOCUMENTO COMMERCIALE
di vendita o prestazione

DESCRIZIONE	IVA	Prezzo(€)
-------------	-----	-----------

BIRRA	10%	15,00
CAFFE' TERTIA	10%	1,50

TOTALE COMPLESSIVO	16,50
di cui IVA	1,50

Pagamento contante	16,50
Importo pagato	16,50

07-08-2024 16:58
DOCUMENTO N. 1470-0031

R7 72IV4006436

BONDI' MARKET

di Fiorentini Barbara
Via Largo di Rorai N.5
45017 LOREO (RO)
Partita Iva: 01528470295

DOCUMENTO COMMERCIALE
di vendita o prestazione

VIA NUOVA, 35
CASALE DI SCODOSIA (PD)
P.IVA 02896940273
TEL. 3755602188

DOCUMENTO COMMERCIALE
di vendita o prestazione

DESCRIZIONE	IVA	PREZZO(€)
ACQUA NATURALE	22%	0.29
ACQUA NATURALE	22%	0.29
ACQUA MIN. FRIZZANTE	22%	0.19
ARanciata ZERO ZUCCH	22%	0.72
YOGURT FRAG.- BOSCO	10%	0.35
LATTE P. SCREMATO UHT	4%	0.85
BIRRA DAHLBERG SOCL	22%	0.59
BIRRA DAHLBERG SOCL	22%	0.59
PROVOLA AFFUM.FETTE	4%	1.99
FILONE 5 CEREAL.AFF.	4%	1.69
ARTICOLI	10	
TOTALE COMPLESSIVO €		7.55
DI CUI IVA		0.68
Pagamento contante	10.00	
Pagamento elettronico	0.00	
Non riscosso	0.00	
Resto	2.45	
Importo pagato	7.55	

07.08.24 09:13 DOC.N 0798-0004
SERVER RT: 53SNS304887
ECR: 00910003

FIRMA ELETTRONICA
+Y5yS6K0151FkAJ1a100+weDvHzP1bkuVLdewCI/1s=

CANTANTI EUR 10.00
*6596 0091/003/013 07.08.24 09:13 AC-00

00910003659624080707980004

AZ. AGRICOLA NARDIN
di SCHIAVON ANNA MARIA
VIA FAUSTA 343
CAVALLINO TREPONTI -VE-
PARTITA IVA 04097950275

DOCUMENTO COMMERCIALE
DI VENDITA O PRESTAZIONE

DESCRIZIONE	IVA	EURO
PROD. PROPRIA	04%	2.00
PROD. PROPRIA	04%	2.00
TOTALE COMPLESSIVO		4.00
DI CUI IVA		0.15
PAGAMENTO CONTANTE	4.00	
IMPORTO PAGATO	4.00	

08-08-2024 13:36
DOCUMENTO N. 0046-0170

RT 3CICE136818

CANTANTE 4.00

AL PARADISO
di ACAMPORA GIUSEPPE
VIA PONTE DELLEZZA,15
33033 CODROIPO (UD)
P. IVA 02303640360 C.F. CNP6P67C18A058N
TEL. 0432.900522

DOCUMENTO COMMERCIALE
di vendita o prestazione

DESCRIZIONE	IVA	Prezzo(€)
2 x 5,00		
BIRRA ALLA SPINA 0,50 CL	10,00%	10,00
TOTALE COMPLESSIVO		10,00
di cui IVA		0,91
Pagamento contante	10,00	
Importo pagato	10,00	

09-08-2024 13:09
DOCUMENTO N. 0562-0013

RT 99IEB04241

DETTAGLIO FORME DI PAGAMENTO 10,00

ALDI S.r.l.
Via G. Mameli 105
30016 Jesolo
02936700216 P.IVA

DOCUMENTO COMMERCIALE
di vendita o prestazione

DESCRIZIONE	IVA	Prezzo(€)
Ventasso nat 2 l	22,00%	0,21
Merlot Vino D'It	22,00%	1,79
Wheat Beer 500ml	22,00%	0,69
Wheat Beer 500ml	22,00%	0,69
S.Anna Acq. Nat.2l	22,00%	0,59
Cetrioli	4,00%	0,27
(PT) 0,004 kg		
(N) 0,206 kg x	1,29 EUR/kg	
Limo. Gass. 1,5l	22,00%	0,89
Mort 100% ital.	10,00%	1,69

TOTALE COMPLESSIVO 6,82
di cui IVA 1,04

Pagamento contante 6,80
Sconto a pagare 0,02
Importo pagato 6,80

08-08-2024 16:24
DOCUMENTO N. 1440-0303

RT 99MEY054977

Seriale RT

99000054977

CANTANTI 6,80
Arrotondamento 0,02

*8379 421/128/001/062 08.08.24 16:24

lun - ven: 8:30 - 20:30
sab: 8:00 - 20:30
dom: 8:30 - 20:00

Gioca questo scontrino su aldi.it
ed esprimi la tua opinione!
Potresti vincere una gift card ALDI
da 150 euro!
Concorso valido fino al 30/11/2024
Info e regolamento su aldi.it.

Servizio clienti
Lun-Ven 08:30-17:00
Sab 08:00-14:00
Sito: modulo di contatto su www.aldi.it
Numero Verde : 800-370370

Gentile Cliente,
il 15/08 il nostro punto vendita rimarrà
aperto con orario domenicale.
Buona Festa!

COOP ALLEANZA 3.0 Soc. Coop.
411 Supermercato Lido Ca Bianca
Via Malamocco, 25 - Venezia (VE)
P.I. e C.F. 03503411203

DOCUMENTO COMMERCIALE
di vendita o prestazione

DESCRIZIONE	IVA	PREZZO(€)
T LATTE FRES A.Q. CO	4,00%	1,57
* BIR WEISSB PAULANE	22,00%	1,79
T ZUPPA DI FAG.COOP	10,00%	1,47
T MINESTRONE VERD.CO	10,00%	1,47
T FOCACCIA CON CIPOL	10,00%	1,94
T SNACK LION SINGOLO	10,00%	1,28
T COPPET AFF.CIOC CO	10,00%	1,29
FASCE CLASSIC ELIS	22,00%	3,90
T SARDINE IN OLIO DI	10,00%	1,13
T COPPET AFF. AMA CO	10,00%	1,29
T YOG INT FRAG.GS CO	10,00%	0,30
SUBTOTALE		17,43
TOTALE COMPLESSIVO		17,43
DI CUI IVA		2,01
Pagamento contante		20,00
Resto		2,55
Importo pagato		17,45

Pagamento Contante:

EURO 17,45
di cui
Arro. DL N.50/2017 0,02

*Art. con controllo E.F. Vessera socio

00300001250811050000001743

99900000000000041118350104080824

ART 11 TRANSAZIONE: 125
Operat. Term. Data Ora
172 3 08/08/2024 11:05

Documento non valido ai fini
fiscali ai sensi dell'art. 2
del d.lgs. 127/2015

DOCUMENTO N. 1835-0104
RT 3BSDP001057
Punto Cassa 04110003

AK

BORGO SANT'AGNESE, 97
30026 - PORTOGRUARO (VE)
TEL. 0421 276900
ALI* SPA - P.I.: 00348980285

DOCUMENTO COMMERCIALE
di vendita a prestazione

DESCRIZIONE	IIVA	PREZZO(€)
FORMAGGIO DOBBIACO	4,0%	2,80
AMMOS DI CECI 200GR	10,0%	2,90
MORTADELLA SUPREMA KG.95	10,0%	2,51
RIR.CASTELLO LA DECISA LAT.50C	22,0%	0,89
HIT CACAO BAHLSEN TUBO	10,0%	1,00
VIO TAC ARANCIO	10,0%	0,99
ACQUA NORDA-1,5NAT. COCACIARA	22,0%	0,29
TAV.CIUCO.FONDEATEL. 100 GR	10,0%	0,85
ARANCATA VALE PET LT 1,5	22,0%	0,89
LATTE SOLIGO FR.AQ.LT1.80G	4,0%	1,69
YOG.BANANA INTERO HERANO QR125	10,0%	0,32
BOLLE DI PANE TA	4,0%	1,70

TOTALE COMPLESSIVO 16,83
di cui IVA 1,39

Pagamento contante 20,00
Resto 3,17
Importo pagato 16,83

09-08-2024 09:21

Documento N. 2100-0004

Matricola Server RT: 99SEA002579

Punto Cassa: 00370003

CCDC: eac39ca7387b12b4c893669029691cb0ab
bdd04dd1cb8b4275bd347eeae127cc

DETTAGLIO FORME DI PAGAMENTO

Contante 20,00

Arrivederci e Grazie
Cassiere Nr. 3912

DOCUMENTO COMMERCIALE EMESSO
AI SENSI DEL D. Lgs. 127/2015,
art. 2 comma 1

100958100049

ANNAFRUIT S.r.l.

BORGO S. AGNESE, 95
PORTOGRUARO (VE)

09-08-2024 9:28

kg €/kg €

Uva Bianca

0,400 2,48 0,99

TARA PT kg 0,006

Pomodoro Cirio da Salsa

0,292 1,48 0,43

TARA PT kg 0,006

NC 2 TOTALE € 1,42

13390-OPERATORE: 3 BANCO 1

TEL 0421 648635

3 133900001420

IL FORNO SAS
DI FLABOREA RICCARDO E C.
P. ZZA G. MATTEOTTI 31
33023 CONCORDIA SAGITTARIA
P. I. 02635050277

DOCUMENTO COMMERCIALE
DI VENDITA O PRESTAZIONE

DESCRIZIONE	IVA	EURO
REPARTO 1	04%	1,40

TOTALE COMPLESSIVO		1,40
DI CUI IVA		0,05

PAGAMENTO CONTANTE		1,40
IMPORTO PAGATO		1,40

09-08-2024 08:39
DOCUMENTO N. 1864-0044

RT 3CIBN000613

Cafe Mosaik
Steiner Melitta
Leitenweg 6
9721 Weissenstein
TEL.: +43 664 73566792

RECHNUNG

			EUR
3x Bler 0,5		4,60	13,80
Rechnungs-Summe in EUR			13,80
Satz	Netto	MWST.	Summe
EUR 20	11,50	2,30	13,80

Bar: 13,80

Wir danken fuer Ihren Besuch
und freuen uns auf ein Wiedersehen

Rechnungs-Nr.: 35593
UID: ATU63317011

K.Id: fisk Fis.Bel.Nr.: #01EE43294 11.08.2024 16:46:05

Tisch 16 11.08.2024 16:46 Melitta+Sepp

"ALIMENTARI"

BELLOCCHI SRL
VIA XX SETTEMBRE, 78
33094 PINZANO AL TAGLIAMENTO-PN
PARTITA IVA 01849560931
TEL. 0432 950742

DOCUMENTO COMMERCIALE
DI VENDITA O PRESTAZIONE

DESCRIZIONE	IVA	EURO
VARIE 10	10%	1,50
2,00 X 1,45		
VARIE 10	10%	2,90
VARIE 10	10%	1,89

TOTALE COMPLESSIVO		6,29
DI CUI IVA		0,57

PAGAMENTO CONTANTE		6,30
IMPORTO PAGATO		6,30

10-08-2024 09:09
DOCUMENTO N. 1650-0024

RT 3CMAA007590

CONTANTE		6,30
DI CUI ARRO. DL N. 50/2017		0,01

Ristorante EX POSTA
di Ciouto Aloide
Via Friuli 55
33018 TARVISIO - UD
Partita Iva 02541670309

DOCUMENTO COMMERCIALE
di vendita o prestazione

DESCRIZIONE	PREZZO(€) IVA
OP: OPERATORE1	
an	6.00 B

TOTALE COMPLESSIVO	6.00
DI CUI IVA	0.55
PAGAMENTO CONTANTE	6.00
IMPORTO PAGATO	6.00

B: IVA 10.00%

11/08/24 11:08 DOC.1059-0003
RT 96HFS011840

BILLA

VOLLER LEBEN.

Billa AG
9710 FEISTRITZ AN DER DRAU
BAHNHOFSTRASSE 105
TEL: 059915-07872
ATU 15255907

Datum: 12.08.2024 Zeit: 08:20

KM Vollmilch 1L	B	1.75
SRD Berghof Joghurt Erdb.	B	1.79
LEERGLAS	B	0.17
JafNat. Heidelb. Jogh.	B	0.75
BILLA IMMER GUT CHEDDAR S	B	2.99
Clever Ung. Salami	B	1.99
Gröbi Orange	C	1.89

Summe EUR 11.33

Gegeben Bar 11.33

Betrag dankend erhalten

B: 10% MwSt von 8.58 = 0.86
C: 20% MwSt von 1.58 = 0.31

Filiale: 07872 Kassa: 3 Bon-Nr: 9811
Pos:6 Kassier:in: Vanessa /11
Re-Nr: 7872-20240812-03-9811

Vielen Dank für Ihren Einkauf!

Mit diesem QR Code in nur
1 Minute Feedback geben!

SPAR

Sparmarkt Winkler Detlef
Einzelunternehmen e.U.FN260605
Markt 109
5440 Golling Tel.Nr.:06244/4208
UID Nr.:ATU 42793704

Ihr Einkauf am 14.08.2024 um 10:38 Uhr

	EUR
SCHARTNER BOMBEL 5L	1,49 B
OELZ WEIZENMISCHBR.	2,99 A
PITTINGER MAERZEN	
2 x 0,65	1,30 B
Rabatt Bier 25%	-0,33
SPAR VOLLMILCH 1L	1,39 A
LONG LIFE FL	0,95 B
S-BUDGET GESPR.0,5L.	0,59 B
SCHAERDJOGH450GGLAS	1,79 A
PFAND	0,17 A
NOEM FRUFRU	0,89 A

SUMME: 11,23

Ihre Ersparnis heute: 0,33 EUR

=====

ZAHLUNG BAR 11,23

	excl.	MWST.	Incl.
10,00%	6,57	0,66	7,23 A
20,00%	3,33	0,67	4,00 B

Kassier 69350 Kassa 001 Bon 6620 Pos.8

264200022940012408141038496620

Registrierkassensicherheitsverordnung
<https://rksv.spar.at/sXkf87k9JA8>

Vielen Dank für Ihren Einkauf bei
SPAR

EMOZIONI ITALIANE

BAR | EIS | CAFFÈ & CO.

Inh. Anna Nardella

Stadtplatz 8a

94068 Bad Griesbach im Rottal

Tel.: +49 (0) 8532 - 5539878

***** St.Nr.: 153/254/20631 *****

Rechnung 11696 15.08.2024
Stadtplatz 41 16:14

1 0,5l Helles	3.50	3.50 1
1 0,5l Helles Alk.f	3.30	3.30 1
1 0,5l Schwarzbier	3.60	3.60 1

Rechnungsbetrag
Euro 10.40

MWST	NETTO	STEUER	BRUTTO
1 = 19.0 %	8,74	1,66	10,40

Es bediente Sie Chef

Bestellbeginn: 2024-08-15T15:57:17

Abschluss: 2024-08-15T16:14:31

Client ID: 13-52079401

TSE Seriennummer:

DC07C14ABB449EB6298ABB4814321C2707CE167

79059EB6F8054362C9210AD4B

Transaktionsnummer: 27323

Wir freuen uns auf ein
baldiges Wiedersehen
Emozioni Italiane.

Öffnungszeiten:

täglich ab 10:00 Uhr - 21:30 Uhr
Donnerstag Ruhetag

Rechnungsdatum ist gleich Verzehrdatum.

Netto

Marken-Discount

94474 Vilshafen, Kloster-Handsee-Str. 4
WWW.NETTO-ONLINE.DE

Naturalis Classic 1,5L FL	EUR	0,29 A
Leergut 0,25 EUR EW		0,25+A
GL Fri.milch 1,5% 1L HF3		0,99 B
Biscoteria Doppelkeks 500g		1,79 B
Fonta 1x1,25L FL		0,99 A
EW-Pfand 0,25 EUR		0,25+A
Haribo Color-Redo 320g		1,69 B
Am.Bio Jog.Ma./Va.500g		2,19 B
Einzelflasche Milch 1l		0,15+B
Rabatt 30%		-0,66
Brieforte Port.50%ca.200g		
kg	EUR/kg	EUR
0,216 x	11,90	2,57 B
Naturalis Still 1x1,5L FL		0,29 A
Leergut 0,25 EUR EW		0,25+A
GL Fruchtjog. sort. 3,8% 200g		0,55 B
Regensburger Knecker 300g		2,99 B
SUNNE [10]		14,58

SUNNE	€	14,58
Bar EUR		15,00
Rückgeld EUR		-0,42

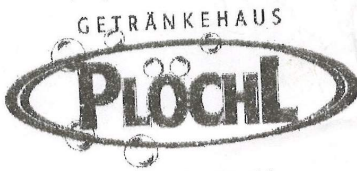
	MWST	BRUTTO	NETTO
A 19%	0,37	2,32	1,95
B 7%	0,80	12,26	11,46

Mit der DeutschlandCard hätten Sie
6 Punkte erhalten!

TSE Transaktionsnummer.:479665
Seriennr. Kasse:NT0-000-01442-3
Prüfvert:CEeFv9paeft1iXK5He2sZQJabdqPt
b1Re04gCbJJuK5xk7Fv01qn+y5YosbIL20hN79C
b2frZnu0HU5PCdIvHVs68eC1CKmu4G0sJJEF629
flzgIpYpkUEjan380
Signaturzähler:962977
TSE-Start:2024-08-16T06:00:00.000

Raindorfer Str. 20
94259 Kirchberg

Telefon: 09927 950818
Fax: 09927 9509659

Öffnungszeiten:
Mo. - Fr.: 08:30 - 12:30 / 13:30 - 18:00
Sa.: 08:00 - 13:00

Ware	Pfand \$
Me Bezeichnung	
1 x Hackberg Urhell	1,00 0,08
1 x Falter Export	0,95 A 0,08
1 x Corte Vigna Merlot Venezie	3,99 0,00
Gesamtbetrag:	5,94 0,16
zu zahlen:	6,10

Bonersparnis2: -0,95
Bar: 10,00
Zurück: -3,90

MwSt19,00% aus 6,10 0,97

Wir danken für Ihren Einkauf

Es bediente Sie
16.08.2024 16:09:20
BNr: 72933 MNr: 031015 KNr: 0001
SINr: 240/498/247

TSE-Ser.Nr:
0EA33DA3298F38C0503C09D2D70A145E7D6A2D4F6D1DDC740
7C12AAB2F9

Signatur:

gg33ankPl_O0h1v5Fip/GRHQAcyZzSzNAPOznW+OEpxpWwA5
DdHmZ+Qytecd/1aG3-6PhnlnlpKTQUUg==

TSETRANSAKTION: 20494
START: 2024-08-16T16:09:22

DE: 2024-08-16T16:09:22

ACCOUNT: 62772

FORMAT: unixTime

Skupinová
jednosměrná
Osoby: 2 TPřide: 2 Ka: 200
Železná Ruda-Alžbětín

Praha-Smíchov

JANOVIC/0, KLATOVY, PLZEŇ, ROKYCNÝ
ŽDICE, BEROUN, ZPřebah

Platí: od 17.08.24 do 18.08.24
Platí jen ve vlacích ČD.
Jízdu nutno nastoupit 1.den platn.

Samostatně přepravní salouva
Jízdné: Kč 691,- (včetně DPH 12%)

3310 17.08.4 08843

Celkem: Kč 691,-

..... Další doklad č. 22244/414
..... Bankovní kartou
.....

České dráhy, a.s.
Nábřeží L. Svobody 1222, Praha 1
PřC: 110 16 DiC: CZ70894226
1154 ČD POP244 532 763 *0010-338
17.8.2024 10:37 24199 Praha hl.n.

ZNAČKOU

Osoby: 2 TPřide: Ka: 200

Železná Ruda-Alžbětín

Praha-Smíchov

JANOVIC/0, KLATOVY, PLZEŇ, ROKYCNÝ
ŽDICE, BEROUN, ZPřebah

Platí: od 17.08.24 do 18.08.24
Platí jen ve vlacích ČD.
Jízdu nutno nastoupit 1.den platn.

Jízdné: Kč 120,- (včetně DPH 12%)

3310 17.08.4 08843

Celkem: Kč 120,-

..... Další doklad č. 22244/415
..... Bankovní kartou
.....

© Hell's Tour_{club} 2024
Dig & Sar
Neprodejné
e-mail: hells2010@seznam.cz